

BÍBOR KÖR ANYAGOK SZÁRNYAK SOROZAT

9. SHOUD – ADAMUS főszereplésével, Geoffrey Hoppe közvetítésében

Elhangzott a Bíbor Körben

2018. május 5-én.

www.crimsoncircle.com

FONTOS MEGJEGYZÉS: Ez az információ talán nem számodra készült kivéve, ha teljes felelősséget vállalsz az életedért és a teremtéseidért.

* * *

Vagyok, Aki Vagyok, Adamus Saint-Germain.

Akkor mi legyünk ma? Több Adamus? Vagy inkább több Saint-Germain? Hm. Ez tőletek függ. (Adamus nevet) És azt hiszem fel kell tennem a kérdést: - Melyiket szeretnétek?

LINDA: Ó!

ADAMUS: Adok egy kis tippet. Ma három részből fog állni a Shoud. Az első részben többnyire Adamus lesz a Shaumbra bölcsesség alatt. A második részben többnyire Saint-Germain lesz a megbeszélés, az előadás alatt. És a harmadik részben pedig ti lesztek a merabh alatt. Vezetetést fogok nyújtani nektek, de ti lesztek. És ez...

LINDA: (félbeszakítja Adamus a tapsolásával) Szép! ADAMUS: Igen, és az...csak egy valaki tapsol. (nevetés) LINDA: Valakinek muszáj.

ADAMUS: A harmadik részben pedig nagyon is ti lesztek. Amikor odaérünk, fel fogjátok fedezni, hogy mit is értek ezalatt. De tényleg ti fogjátok csinálni azt a részt, de persze közben vezettetést fogok nyújtani számotokra.

A tervezett ütem megelőzése

Drága Shaumbra, először is azt szeretném elmondani, hogy megelőztük a tervezett ütemet. Tényleg, igazán megelőztük azt, és nem vagyok benne biztos, hogy ez mindannyiótoknak annyira komfortos, kényelmes-e? Néhányan azt gondoltátok, hogy „Most, hogy előrébb tartunk a tervezett ütemnél, mégis mit fogunk csinálni? Itt fogunk ücsörögni arra várva, hogy a tervezett menetrend utolérjen minket? Vagy folyamatosan megyünk tovább?” – Sokkal előrébb tartunk, mint amire számítottam. Már is mondok erre egy példát – miután iszom a finom kávéból. (Belekortyol a kávéjába) Nagyon

szeretek a Shoudokra jönni a kávéért, és miattatok is. (nevetések) De már mondom is a példát.

A Mester Élete teljes sorozatának nem is kellett volna elkezdődnie – legalábbis szerintünk nem kellett volna elkezdődnie – csak valamikor 2020 vége felé. Vagyis két év múlva. (Valaki azt mondja, hogy „Nahát!”) – Micsoda?!

LINDA: Nahát! (nevetések)

ADAMUS: Igen – micsoda?!

LINDA: Nahát!

ADAMUS: De tisztán emlékszem rá, ahogy Cauldre, Linda és a stáb is, hogy aznapra a DreamWalker születését tervezték ismételten filmre venni. Nem mintha erre szükség lett volna, hiszen tökéletes úgy, ahogy van. De újra fel akartuk venni....

LINDA: De megtetted.

ADAMUS: Tehát úgy volt, hogy újra felvesszük azt, vagy legalábbis ők azt gondolták.

Aznap reggel korábban ott ücsörögtem a Felemelkedett Mesterek Klubjában, ahogy mostanában ez elég gyakran előfordul. Szeretek hencegni, mert tényleg nagyon büszke vagyok rátok. Tehát szeretek ezzel kérkedni. Ezt persze nektek nem árulom el, csak a többi Felemelkedett Mesternek. És beleéreztem az energiákba – abba, hogy a Shaumbra hol is tart éppen. És akkor hirtelen rájöttem, hogy jóval megelőzte a tervezett haladást. És ekkor azt mondtam, hogy „Tulajdonképpen készen állunk a Mester Élete sorozatra, amire eredetileg még több év múlva került volna sor.”

LINDA: Akkor most már megtapsolhatjuk magunkat?

ADAMUS: Nem, majd azután tapsoljatok, miután befejeztem a beszédemet. (nevetések) Tehát több évvel később kellett volna elkezdődnie. És aznap reggel, amikor azt hitték, hogy újra veszik az anyagot, úgy 30 perccel a kezdés előtt – ami szerintem rengeteg sok idő (nevetések) – azt mondtam, hogy „Nem, most valami mást fogunk felvenni a pillanatban, spontán. Nincs szükségetek erre a sok tervezésre. Hanem egyszerűen csak csináljátok!” És megtették.

És éppen most jelent meg a Mester Élete 7. része, aminek a címe: - Én Vagyok Teremtés – ami tényleg jóval megelőzve az ütemtervet. Én azt mondtam volna, hogy ez az anyag úgy körülbelül 2023-ban jelenik majd meg. És ezt most komolyan mondom, minden túlzás nélkül, komolyan mondom, hogy ennyire megelőztétek az ütemezést.

Ennek az oka az, hogy ennyire intenzív a vágyatok és a szenvedélyetek erre a testet öltött megvilágosodásra. Azt hittem, hogy több időt fog igénybe venni a sebeken, sérüléseken, a folyamatokon, és az energia függőségen való túllépés. Azt hittem, hogy az ezeken való túllépés sok időt fog igénybe venni.

Időközben sokan eltávoztak innen, mert még nem álltak erre teljesen készen, és ez nem egy negatív kijelentés róluk. Mindössze arról van szó, hogy még nem álltak erre teljes egészében készen. De itt volt egy Shaumbra mag csoport szerte az egész világról, akik ma itt vannak személyesen, és akik ma online néznek minket – akik azt mondták, hogy „Bátrak és merészek leszünk! Meg fogjuk tenni ezt a következő lépést! Bele fogunk ebbe ugrani!” – És itt vagyunk ma, május 5-én, és ha jól tudom, akkor 2018-ban, legalábbis ti ebben az évben vagytok, és már meg is jelent a Mester Élete 7. része. Már a teremtésről beszélünk. Ez egy hatalmas, óriási lépés.

Minden más dolgot magunk mögött hagytunk. Többé már nem függünk a régi drámáktól, a régi energiáktól, amik igazából... tényleg nem jelentenek valódi tudatosságot. Az az összes régi dolog mind az elme mintáit jelenti, és most itt vagyunk a teremtés, a valódi, igaz teremtés egy teljesen új irányvonalán, az energia és a bölcsesség bámulatós megértésével.

De ezt mind nem tudtátok volna megtenni azok nélkül az alapok nélkül. Meg kellett értenetek azt, hogy mi is az energia. És erről ma még egy kicsit beszélni fogunk. Képesnek kellett lennetek arra, hogy beengedjétek a Mestert, a bölcsességet. Mert ezek nélkül elképesztően nagy lenne az egyensúlytalanság, ami nagyon-nagyon fájna. Tényleg elképesztően nagyon fájdalmas lenne minden elképzelhető módon – fizikailag, mentálisan, sőt, még spirituálisan is.

És ezt sok mindenben keresztül tettük meg. Először is ennek egy része az információ volt, jó információ, azáltal, hogy elmondtam nektek olyan dolgokat, amiket mondhatni már tudtátok, csak félig-meddig elfeledkeztetek róluk. Aztán egy rész humorral tettük ezt meg, a szórakoztatással. Remélem néhányan jól szórakoztatok menet közben, legalábbis időközönként, és néhanapján mosolyra fakadtatok. Elterelés. Az elterelésnek óriási jelentősége van. Soha ne becsüljétek le az elterelés értékességét, mert az emberek nagyon mentálisak a dolgok kapcsán. Az elme bezárul a dolgokra vonatkozóan, amiket aztán nem enged el. És ha képes vagy arra, hogy valakit nagyon gyorsan elterelj egy másik irányba, akkor az be tud jönni. Be tud csusszanni. Lényegében ez ugyanaz az alapelv, amit kissé kitekerve úgy szoktam hívni, hogy „ütközni és betöltődni”. Ez az, amikor nekimesz egy falnak, mert nem látod, hogy az a fal ott van, és megsérülsz. Vérzik az orrod, fáj a fejed és úgy érzed, hogy el fogsz ájulni. Ez egy fantasztikusan remek lehetőség arra, hogy megtöltődj a Szellemmel, a Mesterrel, a bölcsességgel, mert néha az ember olyan nagyon azonosul a személyiségével, annyira bezárul saját m a g á b a , hogy szüksége van egy ütközésre a betöltődés érdekében.

Ugyanez a helyzet az elterelésekkel. Az emberek benne vannak az elméjükben. Sokszor az összejöveteleink, a tanfolyamaink alkalmával felteszünk egy kérdést, és nagyon lehet látni és érezni, ahogy valaki mentális lesz. Abbahagyják a légzést. Bemennek az elméjükbe a tudásuk helyett, és nagyon merevek lesznek. És ezt ma is látni fogjátok. (nevetések) Nagyon merevek lesznek. És egy kis elterelés kiszedi őket az elméjükből, és visszaviszi őket a tudásukba. Tehát ott volt egy rész elterelés.

Aztán úgy öt rész Megengedést mondanék. Megengedés. Lényegében ebben meglepően jók voltatok. Azt gondoltam, hogy rengeteg lesz az ellenállás, amikor az És-ről és a Megengedésről beszélünk. Azt hittem, nagyon sok ellenállás lesz a Megengedéssel kapcsolatosan, hiszen a Megengedés elengedést jelent, azt, hogy megnyitod magad, és megengeded az Énedet, a Mestert,

amit néhányan az Isteniségeteknek, az Én Vagyok-otoknak hívtok. És ez azt jelenti, hogy az elme nem kontrollál, mert nincs is erre szükség. A Megengedés nem más, mint amikor beengeded a saját Énedet, az igaz Énedet – úgy, hogy nem tudod, hogy mi fog történni, vagy azt, hogy mi érkezik be. De mivel annyira bátor és merész vagy, egyáltalán nem aggódsz amiatt, hogy sötét energiákat vonzol magadhoz, és hagyod, hogy az bejöjjön most, mert először is, ez nem így lesz. Másodsorban pedig – az önmagaddal való foglalkozásból már tudod, hogyan bánj a sötét energiákkal! (nevetések) Úgy értem már ismered a működésüket, a mozgásukat, és hogy miféle játzmákat játszanak. Tehát voltatok olyan bátrak és merészek, hogy beengedjétek az Éneteket. És itt nem arról van szó, hogy beengedjétek a világ többi részét, csakis arról, hogy beengedjétek az Éneteket. És valószínűleg ez okozta a létező legnagyobb változást a közösen végzett munkánkban – pusztán maga a Megengedés.

Kezdetben sokan keményen dolgoztatok a Megengedéseken. A Megengedésen. Valamiféle újabb önfegyelemként, újabb módszerként kezeltétek. Aztán felismertétek, hogy a megengedés csak annyi, hogy veszel egy mély lélegzetet! Nem kell rá fókuszálnotok. Csak megengeded, és ami történik, az annyira csendes, hogy azon tűnődsz, hogy „Egyáltalán történik bármi is?” – Mert ez nagyon csendes, de aztán elkezded felismerni, hogy a Mester, az Én Vagyok nem az energiáról szól, hanem a tudatról, a tudatosságról. És mivel ez nem az energiáról szól, nem jár vele semmiféle nagy mozgás. Nem érzed azt, hogy egy energia zuhatag beléd árad. Hiszen ez nagyon, de nagyon csendes. Annyira csendes és finom, hogy az elme még csak nem is tudja, hogy éppen ez történik. De te tudod. Megengeded az Énedet. Nem egy rajtad kívül álló Istent, nem a szellemi vezetőket, nem az arkangyalokat – egyáltalán nem erről van szó. Hanem arról, hogy megengeded mindazt, aki vagy. Mindazt, aki vagy.

Akkor egy pillanat erejéig most legyünk csak Megengedőek – csak vegyetek egy mély lélegzetet – és a Mester folytatja a bejövételét, ti pedig visszatértek ahhoz, akik valójában vagytok.

Mindez félelem nélkül, ellenállás nélkül történik, anélkül, hogy ezt egyáltalán megpróbálnád kontrollálni. Ez nem arról szól, hogy beengeded az energiát, vagy, hogy beengeded a megdicsőült embert. Ez rólad szól, pusztán csak arról, hogy beengeded az Énedet.

Látjátok, nem kell ezen dolgoznotok. Ez csak ennyi, hogy „Jó, beengedem.” – Ez az, ami megnyitja a tereket a belsődben. Sőt, még az elmét és a testet is megnyitja. A test ezáltal megengedi magának, hogy túllépjen az ősi vérvonal testen, és behozza a Szabad Energia testet. Az a Megengedés, amit tettél, végsősoron azt okozza az elmének, hogy az újra pozícionálja magát úgy, hogy többé ne az legyen a domináns erő. És többé már semmi szüksége arra, hogy függő legyen az energiától. Az elme mondhatni a háttérbe vonul.

Eleinte persze ott lesz az ellenállás, és utána is lesz még valamennyi ellenállás, de az elme egyszerűen csak helyet teremt a bölcsesség, a tudás számára, és most pontosan ez történik, amikor a Megengedésben vagytok. Felismeritek, hogy „Itt az idő. Mi egyebet tehetnék?”

Hiszen az összes múltbéli trükköd, és mindaz, amit régebben tettél, egyáltalán nem működik. – „Jó, akkor egyszerűen csak beengedem az Én Vagyok-ot.” – És ez a Megengedés volt az, ami a legnagyobb változást idézte elő mind abban, amit közösen végeztünk.

A merabh-ok ebben lényeges szerepet játszanak. Lényegében mindent integrálnak, ami történik, kifejezetten a Megengedésben. És ismételtén szólva, a Megengedés nagyon csendes, kegyelemmel teli folyamat. A tested nem kezd el viszketni, remegni és egyensúlytalan lenni. Egyszerűen csak Megengedő vagy, ezért ez az egész nagyon nagy kegyelemben történik meg.

Szeretem a Megengedést, és ez juttatott el minket ide, ahol most éppen tartunk, ahol most már igazán tudunk beszélni a teremtésről, és ez az, ahol a dolog mókává válik. Az összes többi dolog kicsit nehéz volt. De itt kezdődik a valódi móka, amikor belemegyünk a saját teremtéseinkbe. Meg fogod tapasztalni a saját teremtéseidet a testedet öltött emberi alakodban. És ezzel együtt a teremtések multidimenzionális természetét is meg fogod tapasztalni, amik nem ezen a valóság szinten találhatók, ugyanakkor viszont kiterjednek. És ez az, ahol az egész színessé, mókává, dinamikussá és bámulatossá válik.

Ez az, ahol érezni fogsz majd egy kis szomorúságot is – ahogy erről mostanában több tanfolyamunkon is beszéltünk – érezni fogsz egy kis melankolikus búslakodást, hogy „Miért tartott ilyen sokáig, mire eljutottam ide? Miért álltam ennyire ellen? Miért kellett az égvilágon mindennel a korlátolt elmémrel próbálkoznom, ahelyett, hogy csak megengedő lettem volna? Hány létidőbe került, mire eljutottam ide?” – De miután túljutsz ezen a kezdeti szomorúságon – hogy miért tartott ez az egész ennyire sokáig – elkezdted behozni a bölcsességet, az összes tapasztalat szépségét, még a felébredés legnagyobb kihívást állító és legdurvább tapasztalásainak a szépségét is.

Akkor most vegyünk erre egy jó mély lélegzetet!

Ez volt a Megengedés. A többi Felemelkedett Mester azt kérdezi tőlem – mert tudjátok sokan más csoportokkal dolgoznak, vannak, akik jó nagy csoportokkal dolgoznak, míg mások csak kis, elszigetelt csoportokkal – de folyton azt kérdezik tőlem, hogy „Adamus, mit csinálsz? Mi a titkos önteted? Mit tehetnének?” – És ezen nevetnem kell, mert ahhoz, hogy ezt tényleg megértsék, a Shaumbrával kellene dolgozniuk. Az ő emberi csoportjainak, akikkel együtt dolgoznak, olyannak kellene ehhez lennie, mint amilyenek ti vagytok, de nem olyanok, mert nincs hozzátok hasonló! (valaki bekiabál, hogy „Igen!”)

LINDA: Húha! (a közönség tapsol)

ADAMUS: A kérdés most az, hogy milyen hangsúllyal mondtam ezt? (nevetés)

LINDA: Ühüm. Ühüm.

ADAMUS: Megismétlem, hogy „Mert nincs hozzátok hasonló!” (még több nevetés)

SART: Igen!

ADAMUS: Folyton azt kérdezik tőlem, hogy „Mi a titkos recepted?” – És tudom, hogy ezt tényleg nem tudom velük megosztani, mert az ő csoportjaiknál ez nem válna be. Tényleg nem működne. Csak éreztetek ebbe most bele egy pillanatra! És el akarom mondani nekik, hogy „A Megengedés.”

– De az ő csoportjaik ebből csak egy újabb meditációt csinálnának. Aztán pedig „megengedés ruhákat” kellene viselniük, majd „megengedő rituáléik” lennének, végül pedig előállnának a „megengedő bizottsággal.” Az emberek már csak ilyenek, mindenből bizottságot alakítanak, amivel aztán teljesen elcseszik az egészséget. Nem tudom miért vannak odáig ezekért a bizottságokért. Szerintem ezzel próbálják leutánozni a mennyei tanácsokat. Csakhogy a mennyei tanácsok nem bizottságok. Nálunk nem társul ez az unalom a bizottságokkal. A bizottság remek módja annak, hogy bármiből kiszedje az életet. Van egy jó ötleted, inspirált vagy? Vidd ezt egy bizottság elé – és az ott rögtön meghal. És tudod mit szoktak mondani, hogy „Nos, ezt még át kell gondolnunk.” (Linda nevet) Igen, ezt majd a következő ülésünkön fogjuk megtárgyalni. – És már ott és akkor meg is halt. Esélye sincs a túlélésre.

Tehát, ha a többi Felemelkedett Mester beszélne a Megengedésről az embereknek, és azt mondanák nekik, hogy „Itt van ez a káprázatos, gyönyörűsége és egyszerű dolog, amit Megengedésnek hívnak, ami kegyelemben eljuttatna a durva felébredésedtől a Mesterlétedig. Hiszen ez pusztán a Megengedésen múlik.” – De a csoportjaik ebből valami olyat kreálnának, ami nem azonos a Megengedéssel. De ti ezt nem tettétek. Kezdetben küszködtetek ugyan velem, próbáltatok ráfókuszálni a Megengedésre, aztán egy szép napon felismertétek, hogy „Ó, de hát nem kell itt semmire se összpontosítani!” – Olyan ez, mint egy engedély adás. „Megengedem.” Ennyi az egész. És folytatod az életed.

Tehát az ő csoportjaik nem hasonlítanak a Shaumbrához. A csoportjaik...tudjátok van erről egy elméletem, de ezt talán nem kellene most felvinnünk.

LINDA: Ezzel már elkéstél. (nevetgélések)

ADAMUS: Erről már lekéstem. Oké. Van egy elméletem. Az emberek imádják a kontrollt. Néha el szoktam tűnődni azon, hogy vajon miért csatlakoznak ezekhez a vallásos és spirituális csoportokhoz, amik annyira nagyon merevek. Előírják, hogy milyenre kell vágatnod a hajadat, és mindent úgy kell csinálnod, mint mindenki másnak. Ez egyfajta csoport mentalitás, és sokszor eltűnődtem már azon, hogy ez mennyire merev, és milyen nagyon unalmas.

Miért csinálják ezt az emberek? Mert szeretik a kontrollt. Szeretik, ha valaki más mondja meg nekik, hogy mit tegyenek, mert nehézséget okoz számukra rájönni a saját megváltásukra – jobb szavak hiányában. Mert akkor szembe kell nézned magaddal. De, amikor a Pápa azt mondja, hogy „Ne egyél húst pénteken!” Bár manapság talán már nem mond ilyet – szerintetek ez helyes? (valaki azt mondja, hogy „Igen!”) Ezt mindazok mondják, akik emiatt megjárták a poklot! (nevetés) De amikor egy Pápa azt mondja, hogy „Így és így kell tenned a dolgokat! Nem válhatsz el! A fogamzásgátlást felejtés el!” – és még temérdek sok szabályuk van. Vagy vannak más csoportok, ahol nem ehetsz meg és nem ihatsz meg bizonyos dolgokat... mi azt iszunk, amit akarunk! És ezt is teszitek! Méghozzá jó sokat! (nevetés) És ez jó, mert megértitek, hogy ez a kávé pusztán csak energia. Ha ez vodka lenne, az is csak energia. Ha ez... (Linda rosszálló pillantást vet rá) ...limonádé lenne, (nevetés) az is csak energia. Remélem valaki készít erről fotókat, mert ez történelmi jelentőségű. Ezek majd...ez mindössze energia.

Tehát vannak olyan csoportok, amik előírják, hogy mit ehetsz, és mit ihatsz. Pedig ennek az

egésznek semmi értelme! Hogyan akarsz megengedő lenni, ha ennyire szoros, szűk alsónemű van rajtad?

LINDA: Micsoda?! (még nagyobb nevetés)

ADAMUS: Ezt most szó szerint és átvitt értelemben is értem. (nevetés) Ez nem lehetséges, mert akkor mindig ennek a szűk alsóneműnek a szorításában élsz, és akkor meg furcsa dolgokat kell enned, vagyis nem eheted azt, amit....

LINDA: Voltál valaha nő?

ADAMUS: Igen. (még nagyobb nevetés)

LINDA: És emlékszel még az alsóneműkre?

ADAMUS: Sokfélére. (nevetés)

LINDA: Na persze! (Adamus nevet) Hát persze!

ADAMUS: És igen, sok életet éltem nőként.

LINDA: És hogy-hogy nem mesélsz egyik ilyen életedről sem?

ADAMUS: Szerintem most nem akarunk ebbe belemenni. Valahol máshol zsinórban, egymás után, egyhuzamban. (nevetések)

Tehát a Megengedés. Hogyan lehetsz olyan csoport tagja, akik imádják a szabályokat? Ezen élnek és virulnak, hogy „Mondd azt, hogy rossz vagyok, aztán pedig mondd meg, hogy mit kellene tennem!” – Az emberek imádják ezt! Hogy miért? Azt egyáltalán nem értem. Miért akarod, hogy azt mondjam neked, hogy bűnös vagy, hogy gyenge vagy, hogy egy bukott angyal vagy?

LINDA: (suttogva) Nem akarjuk ezt!

ADAMUS: De az emberek imádják ezt! - „Ó, igen, kérlek szépen...”

LINDA: (suttogva) Nem akarjuk ezt!

ADAMUS: „... mennyire vagyok rossz?”

LINDA: (suttogva) Nem, nem akarjuk ezt!

ADAMUS: (Lindának mondja) Katolikus iskolába jártál. Önként.

LINDA: Az egész időt a folyosón töltöttem, mert ne bírtam az egészet! (nevetés)

ADAMUS: Na látod? (nevetés és taps) Az emberek szeretik, ha azt mondják nekik, hogy mennyire nagyon rosszak. – Így igaz. Nagyon rossz vagyok. – Aztán pedig szeretik, ha ezért megbüntetik őket.

LINDA: (kiabálva) Nem, nem szeretjük!!! (még több nevetés)

ADAMUS: Miért a folyosón töltötted az időt?

LINDA: Mert nem tetszett az a sok lószar.

ADAMUS: De mégis imádtad a büntetést. És aztán az emberek...

LINDA: Ugyan már!

ADAMUS: ...az emberek....

LINDA: Ez már beteges!

ADAMUS: Az ő választása, nem az enyém. (nevetések) Az emberek imádják a szabályokat. – „Oké, akkor ez a módja annak, hogy visszatérjek Isten kegyelmébe. Nem eszem húst péntekenként.” vagy „Szoros alsóneműt hordok.” vagy „Azt nem eheted meg...” – És egyébként, ha már itt tartunk...

LINDA: Nem. Azért kellett hosszú alsóneműt viselniük, hogy ne küldjenek rossz üzenetet.

ADAMUS: Ha már itt tartunk, kölcsönkérhetem a táskádat?

SHAUMBRA 1 (nő): Igen.

ADAMUS: Igen. Köszönöm.

LINDA: Jujuj!

ADAMUS: Van benne valami jó?

LINDA: Ezt nem lett volna szabad megtenned.

SHAUMBRA 1: Kávé.

ADAMUS: Kávé. Ó, köszönöm.

LINDA: Most hibát követtél el. (Linda nevet)

ADAMUS: Ha már itt tartunk... (Adamus körbe viszi a táskát, mintha adományokat gyűjtene)

LINDA: Jaj, ne! (valaki azt mondja, hogy „Ó, igen! Pénzgyűjtő persely.”)

ADAMUS: Adomány vagy pénzgyűjtő persely. Bűnös! Bűnös! (nevetés)

LINDA: Ó!

ADAMUS: Meg akarod vásárolni a ...ó, te duplán bűnös vagy! (még nagyobb nevetés) Ó, hát tudom, mit tettél!

LINDA: Jaj, meg kell fizetned a bűneidért.

ADAMUS: Szóval ez egy elég furá emberi viselkedés... Edit, van ma egy kis pénz a tarsolyodban?

LINDA: Fizess meg a bűneidért! Vezekelj!

EDITH: Sajnálom, de nincs.

ADAMUS: Nincs semmi pénz nálad... – tetszik ez a lila szín rajtad. Nem miattam vetted fel, ugye?

EDITH: Dehogynem, természetesen miattad.

ADAMUS: Tényleg? Gyönyörű. (nevetések) Tudnál egy kis aprót adni a kosaramba? (Edit úgy tesz, mintha beletenne valamit) Micsoda?! Tipikus Shaumbra! (még nagyobb nevetés) Na igen. Nem tudom miért van ez, de térjünk vissza a lényegre. A Shaumbra bámulatos...

LINDA: Mi volt a lényeg?

ADAMUS: Az, hogy a Shaumbra bámulatos! Bámulatos a Shaumbra! (a közönség tapsol) Nincsenek szabályok. Nincsenek bolondok.

LINDA: Ó! (A közönség azt mondja, hogy „ó!”) Ó! Ez tetszik! (Adamus nevet és valaki azt mondja: - Póló felirat!)

ADAMUS: Igen, póló felirat.

LINDA: Igen.

ADAMUS: Cauldre most azt mondja nekem, hogy a szomszédos épület kiadó. Szerintem ki kellene bérelnetek, és be kellene indítanotok a lökhárító matrica boltot. Mindazt, amit itt csinálunk ebben a stúdióban, másnap már lehet is nyomtatni! (nevetés) Jöhetnek a pólók és a lökhárító matricák! De térjünk vissza a lényegre!

LINDA: Briliáns.

ADAMUS: És nagyon komolyan veszem a lényegét.

LINDA: Jól van.

ADAMUS: A Megengedés által következhetett be. A Megengedés által, és nem a szabályok, az elvek miatt, és még csak nem is azért, mert adatok egy pár dollárt Adamus bácsinak. (nevetések) A Megengedés hozott el idáig bennünket és eljutottunk arra a pontra, ahol kimondhatjuk, hogy „Most már készen állunk a teremtésre.” – Ez az Atlantiszi Álom, ami arról szól, hogy itt vagyunk ezt megtestesítve és teremtünk.

Egy dolog pusztán azt mondani, hogy „Oké, most már a Mester Létemben vagyok. Megtestesítettem.” – De a teremtés rész nélkül, a tudatos teremtés – az Én Vagyok Teremtés nélkül – igazából szinte nem is érdemes itt maradni. És sokan eltűnődtek ezen a múltban, hogy „Miért is kellene itt maradnom?” – Egy páran még most is ebben a dilemmában vagytok. – „Miért kellene itt maradnom? Na jó. Meg fogom engedni magamnak a Mester Létemet, a bölcsességet, meg minden mást is. El fogom engedni az összes régi folyamatot, feldolgozást, az energiától való függőségemet, és minden egyebet is. De miért is kellene itt maradnom?” – A válasz pedig az, hogy a teremtés miatt. Hogy a teremtéseden belülről teremts. Hogy tudatában legyél az Én Vagyok Teremtésnek, az Én Vagyok teremtésének, és hogy emberi Mesterként is itt legyél és teremtsél. Ez az oka annak, hogy itt maradj.

Akkor most vegyünk erre egy jó mély lélegzetet!

Tudom, hogy sokan sokkal inkább érzékenyek vagytok és tudatában vagytok az energiáknak. Ha most ebbe egy kicsit bele érzel, akkor látod, hogy ez mindig rétegekben érzékelhető. Soha nem csak egyetlen rétege van, mindig rétegzett. A rétegek változnak és mozognak, van köztük olyan, ami ragyogóbbá, fényesebbé válik, és vannak olyanok, amiknek elkezdi megfakulni a fénye. De azok közületek, akik megengeditek magatoknak, hogy tudatában legyetek az energiáknak – csak érezzétek azt!

(szünet)

Jóval megelőztük a tervezett haladást, és most már ez az, ahol a móka elkezdődik – ahol is a teremtésen belül teremtesz. És ez az oka annak, hogy itt vagyunk.

És ez most már számomra is nagyon élvezetes. Sok-sok oktatás, előadás helyett, és ahelyett, hogy a kezetekre kellene csapnom amiatt, hogy visszatértek azokhoz a pocsék és vacak régi módozatokhoz, most már tovább mehetünk.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet!

Shaumbra bölcsesség

És akkor most kezdődjön a Show következő része!

LINDA: Ó!

ADAMUS: Eljött az ideje az egyik kedvenc részemnek! Ez pedig nem más, mint a kérdések és válaszok rész, csakhogy itt én teszem fel a kérdéseket, és ti adjátok a válaszokat. Linda már megy is a mikrofonnal.

LINDA: Te jó ég!

ADAMUS: Itt az ideje a... (A közönség mondja, hogy „Shaumbra bölcsességnek!” – és egy nagyon szórakoztató bevezető videó kerül lejátszásra)

És eljött a Shaumbra bölcsesség ideje! Meg fogod osztani a bölcsességedet?!

Igen!

Vagy pedig kiküldenek a mosdóba?

(a közönség nevet és tapsol)

Még gyorsan mondanék valamit a Shaumbra bölcsességről, mégpedig azt, hogy nagyon szépen kérlek benneteket, hogy ne mondjátok ki azokat a bizonyos rettegett szavakat... (a közönség mondja, hogy „Nem tudom!”) De pont most kértelek arra titeket, hogy ne mondjátok ki azokat a szavakat, erre mit tesztek? (nevetés) Kimondjátok azokat. Ne mondjátok ki azokat a rettegett szavakat! Amennyiben szükségét érzed, akkor ezt kikerülheted azzal, hogy azt mondd kreatívan, hogy „Adamus, a válasz még felismerésre vár a lényemben.” (nagyobb nevetés) De nagyon szépen kérlek titeket, hogy ne mondjátok ki azokat a szavakat, amit egyetlen Shaumbra összejövetelem sem lenne szabad kiejteni a szátokon!

A mai kérdés egyféle rejtvény vagy találós kérdés is. Ez majd összezavarja az elmét, és örömmel tölti el a szívet. (Adamus nevet)

~ A mai kérdés

Mondj egy olyan tulajdonságot vagy jellemzőt – csak egyet, nehogy elkezdj felsorolni egy listát! Mi az az egy jellemző, ami nem lesz megfelelő... nem lesz helyén való egy testet öltött Mester számára? Mondj egy olyan tulajdonságot, ami már nem helyénvaló!

Mielőtt belekezdenénk a válaszadásba, érezz ebbe bele egy pillanatra! És a rejtvény része az, hogy ezzel küzdötök. Ez egy olyan jellemző, amitől szinte már félték, és egyáltalán nem része a testet öltött Mesterlétnek. Mi az az egy tulajdonság?

Sok jó választ fogunk itt kapni, amit természetesen majd az én válaszom követ. Igen. És ha valaki az én válaszomat mondja, akkor egy különleges Adamus Díjat kap ezért, egyenesen Cauldre zsebéből, (nevetés) mivel Lindánál nincsenek Adamus Díjak.

Akkor kezdjük is! Mi az a tulajdonság, aminek nincs helye a testet öltött Mesterlétben? Az lehet egy

olyan tulajdonság – a legtöbbetek esetében –amivel jelenleg rendelkeztek, de nem akarjátok azt bevinni a testet öltött Mesterlétbe. Mi az? Linda, kérlek vidd a mikrofont!

LINDA: Ó, jaj!

ADAMUS: Hello kedvesem!

BONNIE: Szia.

ADAMUS: Igen.

BONNIE: Egy olyan dolgról van szó, amivel most rendelkezem ugyan, de nem viszem tovább magammal?

ADAMUS: Igen.

(Bonnie szünetet tart)

ADAMUS: Ne csóváld így a fejed, mert szinte már hallom, ahogy azok a bizonyos szavak elő akarnak bukkanni a szádból. Úgyhogy csak találd ki valamit! Mindig ez a kiút, hogy találd ki valamit, mert igazából ez nem kitaláció. Hanem megengeded, hogy valami keresztüljöhessen rajtad. Akkor kezdjük újra az egészet! Apropó, imádom a kalapodat! Legközelebb nekem is hoznál egyet? (nevetgélések)

BONNIE: Rendben.

ADAMUS: Akkor kezdjük előlről az egészet! Mi az a tulajdonság, amit nem akarsz magaddal vinni a testet öltött Mesterlétbe?

BONNIE: Az, hogy bármikor is félsz.

ADAMUS: Rendben van. Oké. Nem a legjobb, de nem akarsz félni – mégis mitől félsz? Oda kell sétálnom hozzád. Mitől félsz? Mi az, amitől félsz?

BONNIE: Attól félek, hogy hibát követelek el.

ADAMUS: Nem tudsz hibázni vagy tévedni. Nem tudsz hibát elkövetni. Ehhez mit szólsz? Ez mindenkit felszabadít! Nem tudsz hibázni vagy tévedni, kivéve Kerrit! (nevetés)

KERRI: Ki van zárva!

ADAMUS: De őt ez nem zavarja, úgyhogy számára ez teljesen mindegy. És mégis milyen hiba elkövetésétől félsz? Szűk vagy szoros alsónemű van rajtad? (valaki bekiabál, hogy „Ó, ne!”)

BONNIE: Naná!

ADAMUS: Ez így igaz, de nem szó szerint vett értelemben, hanem átvitt értelemben. Szinte minden kontroll alatt van, igaz?

BONNIE: Természetesen.

ADAMUS: Természetesen. És gondoltál már arra, hogy ezt elengedd?

BONNIE: Igen.

ADAMUS: És?

BONNIE: Hát...

ADAMUS: Nem engedted el.

BONNIE: Még nem.

ADAMUS: És mitől félsz? A haláltól?

BONNIE: Nem, természetesen nem.

ADAMUS: Nem, természetesen nem. Attól félsz, hogy nyilvános helyre mész, és nem a megfelelő öltözet lesz rajtad?

BONNIE: Ó, hát az hatalmas hiba lenne! (nevetések)

ADAMUS: Ó! Az hatalmas hiba lenne! Hát igen. Oké. (Bonnie nevet) Attól félsz, hogy megbetegszel?

BONNIE: Nem. Csak...nem.

ADAMUS: Oké. Nevez meg egy dolgot, amitől félsz.

BONNIE: Ahogy már mondtam, attól félek, hogy hibázok.

ADAMUS: Hogy hibázol. Mondhatok csúnya szavakat? (Adamus nevet) Attól félsz, hogy hülyének látszol.

BONNIE: Igen, ez jó!

ADAMUS: Ez tényleg jó. De emlékezz mit mondtunk múlt hónapban az intelligenciáról...

BONNIE: Ühüm.

ADAMUS: ...és a tudatról. A tudat nem tartalmaz egy szemernyi intelligenciát sem, és emiatt mondhatni mind hülyék vagyunk. Oké. Jó. Tehát a félelem. Ez az a dolog, amit nem akarsz magaddal vinni a testet öltött Mesterlétkbe. Ez jó. Most sokkot kaptál? Sokkot kaptál?

BONNIE: Nem.

ADAMUS: Jól van. Azt kívánod, hogy bárcsak Linda nem adta volna oda neked a mikrofont?

BONNIE: Igen.

ADAMUS: Igen, igen. (Linda nevet) Látó vagyok, vagy mi?

LINDA: Nem, ez nem látói képesség volt!

ADAMUS: Következő. Mi az az egy dolog, amit nem akarsz magaddal vinni a testet öltött Mesterlétedbe?

JENNIFER: Hogy ne foglalkoztasson az, hogy mások mit gondolnak.

ADAMUS: Ó, tényleg. Igen.

JENNIFER: Igen, ez a nagy dolog számomra.

ADAMUS: Megtennéd, hogy felállsz, hogy mindenki láthassa hogyan öltöztél ma fel? (Adamus nevet) Hát nem zavarba ejtő?

JENNIFER: De igen.

ADAMUS: De itt van ez a félelem attól, hogy mások mit gondolnak.

JENNIFER: Igen, mert az történt, hogy elkezdtem dolgokat csinálni, amivel nagyon felbosszantottam másokat, és ha hagyom, hogy ez zavarjon engem, akkor már nem teszem azt, amit igazán meg akartam tenni.

ADAMUS: És mi volt az?

JENNIFER: Így aztán tovább kellett élnem azzal a tudattal, hogy én vagyok a fekete bárány, és az emberek viccelődtek rajtam a hátam mögött. (nevet)

ADAMUS: Lényegében az vicces, amikor tudod, hogy az emberek kibeszélnék téged a hátad mögött. Nem lenne borzalmas, ha soha nem beszélnének rólad? Például, hogy „Horace? Kicsoda?! Soha nem hallottam még róla. Nem is létezik.” – Mit tettél, amitől fekete bárány lettél? Mi okozta ezt a beszédet a hátad mögött?

JENNIFER: Hát azt mondtam a férjemnek, hogy hagyja ott az állását, és erre az egész családja ellenünk fordult.

ADAMUS: És a férjeddal mi a helyzet? Még mindig együtt vagytok? (Jennifer erre grimaszol egyet) Nem igazán! (nevetés)

JENNIFER: Aligha! (nevet)

ADAMUS: Hát igen, ezek a következmények. (még több nevetés) Ezt elfelejtettem megemlíteni.

JENNIFER: Igen!

ADAMUS: Igen-igen.

JENNIFER: Ha ezzel törődtem volna, akkor sok jó dolgot kihagytam volna...

ADAMUS: Igen. És most mit csinál?

JENNIFER: Úgy tesz, mintha alapítana egy céget.

ADAMUS: Ó! Úgy tesz... (A közönség azt mondja, hogy „Ó!”) Hallgatja ezeket a... (Jennifer a fejét rázza, hogy „Nem!” – majd nevet) Jó, akkor rendben vagyunk.

JENNIFER: Ő nem jönne el ide.

ADAMUS: Azért csak figyeld az ajtót! Figyeld az ajtót! (Jennifer nevet) Hm. Jó. Tehát azt nem akarod magaddal vinni a testet öltött Mesterlétedbe, hogy foglalkoztasson, hogy mások mit gondolnak rólad. A legtöbb ember úgyis a két dolog egyikét fogja gondolni. Vagy azt fogják gondolni, hogy teljesen be vagy csavarodva.

JENNIFER: Igen.

ADAMUS: Igen. Vagy pedig meg se fognak látni téged, észre sem vesznek majd, ami jó dolog, mert jelenleg mindannyian rendelkeztek azzal a képességgel, hogy láthatatlanok legyetek. Hiszen folyton ezt gyakoroljátok. Rejtőzködtök. Tényleg jók vagytok abban, hogy láthatatlanok legyetek, hogy ne lássanak meg titeket. De most már ezt tudatosan is megtehetitek ha azt akarjátok, hogy észre vegyenek titeket. Igen. Amikor nem akarjátok, hogy meglássanak titeket, akkor egyszerűen csak láthatatlanná váltok, mert vannak olyan időszakok, amikor nem akartok másokkal foglalkozni. De azt fogják gondolni, hogy megőrültél.

JENNIFER: Igen.

ADAMUS: Ezért egyébként díjat érdemelnél. Máris elmagyarázom, hogy mit értek ezalatt. Ezért díjat kellene kapnod. Tudjátok, itt vannak ezek a Mester történetek, mint például Egy Mester emlékiratai könyvben is, ahol a Mester mindig bizarrul van felöltözve, egy tizenharmadik századi golf öltözetbe. És tudjátok a legtöbb ember észre sem veszi. Vagy Elvisnek van felöltözve, aki egy 1959-es Cadillac-et vezet, és fura dolgokat tesz, mert a Mester mindezt az örömeért, a tudat alakításáért, színjátékáért teszi, a színekért, és egyáltalán nem érdekli, hogy a többiek mit gondolnak róla, és sok ember meg sem látja, észre sem veszi. Tudjátok milyen ez, amikor ti is láttok valakit, aki bizarr, és....

LINDA: Nézz csak ide! (nevetnek)

ADAMUS: Látsz valakit... és most nem magunkról beszélek. Hiszen itt erre számítottok. De ha megláttok valakit, aki bizarrul viselkedik, vagy bizarrul van mondjuk felöltözve a reptéren, vagy egy áruházban, olyankor mit szoktatok tenni? Hmm... hmm...elsétáltok onnan, mintha nem is látnátok. Nem is látom azt az embert, nem akarom, hogy idejőjön és beszélni kezdjen velem. – És persze tudjátok, hogy ilyenkor mi szokott történni. Az az őrült személy odamegy és beszélni kezd hozzád, te pedig azon tűnődsz, hogy „Most, hogy legyek udvarias?” – Szóval te vagy az az őrült személy!

JENNIFER: Igen.

ADAMUS: Igen.

JENNIFER: A család mindkét részéről.

ADAMUS: Mind a kettőről.

JENNIFER: Igen.

ADAMUS: Hát igen. Lényegében felér egy becsületrenddel az, hogy beszélnek rólad.

A másik dolog pedig, ami kissé szomorú, az az, hogy nincs ennél jobb dolguk.

JENNIFER: Igen.

ADAMUS: Jól van. Gratulálok! Köszönöm. (Adamus tapsol, a közönség pedig csatlakozik hozzá) Köszönöm az összes pletykát, az összes hátad mögött való beszédet, amit okoztál. Jó.

Mi az, amit nem akarsz magaddal vinni a testet öltött Mesterlétedbe?

TAD: Yo no sé. (Nem tudom – *mondja spanyolul. A lektor megjegyzése*) (többen nevetnek, Linda tapsol) Nem beszélsz angolul...

ADAMUS: Igen, igen!

TAD: Úgy értem spanyolul nem beszélsz, ugye?

ADAMUS: Nem, nem. (Linda nevet)

TAD: Ez csak egy vicc volt.

ADAMUS: Igen, vicces volt.

TAD: Bocsánat, csak próbáltam vicces lenni. (nevetések) Szerintem a kétség az...

ADAMUS: A kétség.

TAD: A kétség.

ADAMUS: Azt borzalmas magaddal vinni.

TAD: Igen.

ADAMUS: De el kell, hogy mondjam, sajnálattal kell közöljem, hogy ott lesz a kétség maradványa bennetek a bolygón töltött napjaitok hátralévő részében. De ennek nem kell, hogy hatása legyen az életekre, de attól emlékezni fogtok a kétségre. Tudjátok olyan ez, mint egy rossz párkapcsolat, ami az életed nagy részét kitölti. Szóval a kétség ott lesz, és olyanokat mond majd neked, hogy hogy „Mégis mit képzelsz, mit csinálsz? Mégis mit képzelsz magadról?” – Tehát a kétség ott lesz. De majd meg fogjátok tanulni, hogy ne szenteljetez neki sok figyelmet. Megtanultok viccet csinálni belőle, és akkor majd a kétség fogja magát, és visszazalad a patkánylyukába – amikor kineveted és viccet csinálsz belőle. Na igen, a kétség. Mi a kétség?

TAD: Az, amikor nem bízom meg abban, amiről tudom, hogy az helyes.

ADAMUS: Pontosan.

TAD: Igen.

ADAMUS: És honnan ered?

TAD: A félelemből.

ADAMUS: Az elméből.

TAD: Igen.

ADAMUS: Igen, igen. És most kijelentek valamit. Álljon készen az a szomszédos nyomda. (Adamus nevet) A kétség a tudatosság hiányát jelenti. Ezt nyomtassátok a pólókra! A kétség mindössze a tudat, a tudatosság hiányát jelenti. Amikor ott a tudatod, a tudatosságod, akkor az elme nem áraszt el régi emlékekkel olyan dolgokról, amiket rosszul tettél, és ahol hibákat követtél el - ahogy ezt Bonnie is mondta. Amikor tudatos vagy, akkor bármit is tettél, az soha nem volt hiba. Mindössze egy tapasztalás volt a saját teremteden belül. Szóval a kétség ott lesz, amit ti egy fura módon még élvezni is fogtok, de az soha nem fog győzedelmeskedni feletetek. Jó. Jó válasz.

TAD: Itt lesz. Felismerem, és akkor csak...

ADAMUS: Ott lesz az a piszkos kis patkány....

TAD: ...amit távol tartunk.

ADAMUS: ... az a kétség.

TAD: Értem.

ADAMUS: És persze majd megpróbál rád ijeszteni, hogy állj fel egy összecsucskható fellépőre, attól félve, hogy az majd utolér és lerágja a lábadat, vagy valamidet, de te erre azt mondd, hogy „Takarodj vissza a patkánylyukadba! Tudom, ki vagy! A tudatosság hiánya. Igen, te patkány kétség, te!” – Igen. Mert a kétség egyszerűen fogalmazva pusztán csak a tudatosság hiánya. És a tudatosság hiányakor az történik, hogy van egy üresség az egész lényedben. Ott van egy üres tér, amibe belejön a kétség, betölti azt, és azt mondja neked, hogy te mekkora egy szerencsétlen, nyomorult ember vagy, és utána meg elkezdesz templomba járni. (Adamus nevet, amikor valaki erre azt mondja, hogy „Ó!”) Jó.

TAD: Köszönöm.

ADAMUS: Még kérek egy vagy két választ! Mi az a tulajdonság, amit nem akarsz magaddal vinni... (Linda Editnek adja oda a mikrofont)

EDITH: Köszönöm, szépségem.

ADAMUS: ...amit nem akarsz magaddal vinni a testet öltött megvilágosodásodba?

EDITH: Testet öltött Realizációba.

ADAMUS: Köszönöm, hogy kijavítod Cauldrét. (nevetések) Ő választja meg a szavakat. Az ember azt hinné, hogy ennyi idő után már képes a jó szavakat kimondani. (Edit nevet) Jó. Köszönöm Edit. Tehát mi az, amit te nem akarsz magaddal vinni?

EDITH: (szünetet tart, Adamus meg elkezd horkolni. Edit sóhajt egyet) Két hajszálamat. (nevetések)

ADAMUS: Felemelkedett Mester vagyok, de most teljesen össze vagyok zavarodva. (nevetés) Mintha látnátok a pólómon a feliratot, hogy „Mi a fa*om van?” (még nagyobb nevetés) Kedves Edit, segíts ezt nekünk megvilágítani, megérteni! Két hajszáladat nem fogod magaddal vinni? És mégis, melyik kettőt? Azt gondold, hogy a hajadat magaddal fogod vinni?

EDITH: Hát azt nem mondhattam, hogy „nem tudom.” (a közönség reakciója, hogy „Ó!” és nevetések)

ADAMUS: Ó! Szóval ezt akkor referenciaként és nem kijelentésként használod, igaz? (valaki a közönségből azt mondja, hogy „Igen” és azt mondja Editnek, hogy mondd azt, hogy „igen”)

EDITH: Igen. (még több nevetés)

ADAMUS: Edit, mi az, amit nem fogsz magaddal vinni a testet öltött Mesterlétedbe? Mi az, amit magad mögött fogsz hagyni?

EDITH: Az undort.

ADAMUS: Mire vonatkozóan?

EDITH: Mindenre vonatkozóan.

ADAMUS: Ó!

EDITH: Bármire vonatkozóan.

ADAMUS: Akkor most ülünk le és beszéljünk! (Adamus leül a színpad szélére) Mitől undorodsz?

EDITH: Semmitől. (nevetések)

ADAMUS: Na jó, ezzel nem megyünk semmire. De miért mondtad akkor az undort? Szerintem undorodsz valamitől... ha érzed ezt az undort. Nyilván nem magadtól.

EDITH: Attól undorodom, hogy.... mi emberek nem nézünk szembe azzal, akik valójában vagyunk, és nem teszünk meg mindent ennek eléréseért, hogy mi...és tudom, hogy Istenek is vagyunk.

ADAMUS: Ja értem, már! Türelmetlen vagy amiatt, hogy ez az egész utazás miatt tart ennyire nagyon sokáig?

EDITH: Így van.

ADAMUS: Jó. Most megkönnyebbültem. Köszönöm. Köszönöm. Még egy valakit kérek! Shaumbra bölcsesség. Lejátszanátok előtte újra a Shaumbra bölcsesség bevezető videóját, csak hogy biztosak legyünk benne, hogy mennyire nagyon bölcsök vagyunk? (A videó újra lejátszásra kerül)

Jó. Akkor ezzel most megerősítettük a bölcsességet! Ó, a bölcs.

JOE: Valószínűleg a kétséget.

ADAMUS: A kétséget már mondták.

LINDA: A fenébe!

JOE: Oké.

ADAMUS: Legyetek szívesek újra lejátszani a videót! (Adamus nevet) Gyorsan, gyorsan! Te pedig mondj valami mást!

JOE: Ö....

ADAMUS: Mondj bármit, akármit! (suttogja) Mi az, amit nem fogsz magaddal vinni a testet öltött Realizációdba?

JOE: A haragot.

ADAMUS: A haragot. Lényegében ez igen is, meg nem is. Igen is, meg nem is. Lényegében ez egy nagyon jó válasz. Annak a haragnak, amikor „magadra haragszol” – nincs helye a testet öltött Realizációban. De az a harag, amivel jól szórakozol – az jöhet. A harag néha pusztán a szenvedély előjövetele, és néha kifejezésre kerül – de tudod milyen az, amikor másokon éled ki a haragodat, utána pedig rosszul érzed emiatt magad – de a harag lényegében rendben van a testet öltött Realizációban. És ha képes vagy ezt mosollyal tenni, akkor az rendben van. Érted? Meg tudod érteni, hogy magaddal viheted a haragodat?

JOE: Abszolút.

ADAMUS: És ez nem azt jelenti, hogy hagyod, hogy az maga alá gyűrjön téged vagy elragadjon, vagy, hogy azt ki is játszd! Csak azt jelenti, hogy „Á! A harag érzete! Ó,!” Igen. És mire lennél mérges? Ne nézz rám! (Adamus nevet) Micsoda sas tekintet? Mire lennél mérges Mesterként?

JOE: Ó, hát az Énre. Ja, Mesterként?

ADAMUS: Igen, Mesterként.

JOE: Az emberi viselkedésre.

ADAMUS: A szurkoló csapat folyton azt mondja: „Tömegetudat! Tömegetudat!” – mindenre, amit kérdezek.

JOE: Igen.

ADAMUS: Mindenre.

JOE: Ahogy az emberek viselkednek.

ADAMUS: Pontosan. Akkor legyél mérges egy kicsit! Amikor például vezetsz, ott van a közlekedés frusztrációja, vagy amikor valaki olyannal kell beszélned, akinek halvány fogalma sincs arról a valamiről, mert rendkívül tudatlan. Tehát a harag lényegében rendben van, de ez egy másfajta harag. Ez a Mester haragja. Ami lényegében szórakoztató, mert az történik – és ezt a második részt mindannyian halljátok meg, és ne csak az első részt – mert ez gyorsan bölcsességé alakul, nagyon gyorsan, mivel Mester vagy. Tehát ott van az a harag, mert az a személy tényleg nagyon felidegesített, vagy a közlekedés, vagy az – Cauldre most azt mondja nekem – hogy amikor telefonon beszélsz az ügyfélszolgálatával. Természetesen nem a Bíbor Kör ügyfélszolgálatával, hanem mással. Például, amikor Linda beszél a kedvenc légitársaságával.

LINDA: Igen, a United Airlines! Hurrá! (nevetések)

ADAMUS: Tehát akkor feltámad a harag. Azt hirtelen felismered, hogy „Jaj, annyira mérges vagyok!” És akkor egyszeriben csak érzed ezt a transzmutációt, és ezt az energia áramlást, mert a harag

behozza az energiát!

LINDA: Ühüm.

ADAMUS: Érzed azt az energia áradást, és azt mondod, hogy „Ó, de hát ez vicces!” mert felismered a benne rejlő mókát.

JOE: Mint amikor nem vesznek tudomást rólad?

ADAMUS: Igen. Pontosan. Igen. Amikor az ügyfélszolgálattal beszélsz, vagy úgy általában az életben? (még több nevetés)

JOE: Amikor a kedvenc légitársaságod ügyfélszolgálatával beszélsz.

ADAMUS: Amikor várokoztatnak, igen. Ez az.

JOE: Igen.

ADAMUS: Jó, még egy választ kérek! Köszönöm, ez jó volt.

LINDA: Rendben, még egy valaki.

ADAMUS: Még egy valaki. Mi az, amit nem fogsz magaddal vinni ...erre 20 dollárt teszek fel...

LINDA: Húha!

ADAMUS: ...ha közelít az én válaszomhoz.

LINDA: Ó, ez lehetséges!

ADAMUS: Még csak nem is kell, hogy pontosan azt a választ add.

MARY SUE: Oké.

ADAMUS: 20 dollár!

MARY SUE: Adamust, a tanítómat! (nagy nevetés)

LINDA: Ó! Ho-hó! Hu-hú!

ADAMUS: Tudod...

MARY SUE: De Adamust, mint egyenrangú cimborát, azt igen!

ADAMUS...nem ez a helyes válasz, denem ez a helyes válasz, de kapsz 20 dollárt a meglátásodért! (taps) Ó! Ez jó volt! Ez tényleg jó volt, mert ahová tartunk, ott már nincsenek tanítók. Csak

néhanapján adok egy kis vezettetést.

MARY SUE: És én egyenrangú barátként szeretnék téged ismerni.

ADAMUS: Bibliai értelemben - nem. (nevetés)

MARY SUE: És sokat akarom magam veled jól érezni.

ADAMUS: Pontosan! Tudod, én igazából nem tanítóként vagyok itt, sokkal inkább azért, hogy felbosszantsalak, idegesítsek titeket. (Adamus nevet) Hogy történeteket meséljek, hogy eltereljek titeket, hogy felbosszantsalak és hogy mérgesek legyetek rám...mert ezt mind ti magatok csináljátok. És ez így van. És amikor felismered, hogy nem azért vagyok itt, hogy a tanítód legyek, mert erre semmi szükséged, ó, akkor felszabadítod magad, és akkor tényleg cimborák lehetünk.

MARY SUE: Erre várok.

ADAMUS: Jó-jó. Adok neked egy vendég belépőt a Felemelkedett Mesterek Klubjába.

MARY SUE: Köszönöm.

ADAMUS: Csak 24 órán keresztül fogod halottnak érezni magad! (nevetés) De tudod, más részről viszont egyszerűen csak élvezni fogod...

MARY SUE: (nevetve) Nagyszerű vakációnak hangzik!

ADAMUS: Pontosan. Kuthumi ott lesz. Jól fogunk szórakozni. Jó. Köszönöm.

MARY SUE: (nevetve) Oké.

ADAMUS: A mikrofont kérlek add oda Lindának! Minden válasz jó és helyes volt. Egyre jobban alakul a bölcsesség. Egyre nehezebben tudok játszózni veletek (Adamus nevet) a Shaumbra bölcsesség alatt, mert most már jó válaszokat adtok. Korábban sokkal könnyebb volt egyetlen csettintéssel felbosszantanom titeket!

Adamus válasza

Na akkor most következik az én válaszom, és tudom, hogy ez ott van mindenkiben, de mégsem mondta ki senki. Senki nem mondta ki, és amikor majd kimondom, azt mondjátok majd, hogy „Ja tényleg!” és azért van, mert ez szinte túlságosan közel áll hozzátok. Amit nem fogtok magatokkal vinni...bárcsak kaphatnék egy kis dobpergést! Nem tudunk megengedni egy kis dobpergést?

LINDA: Ó! (a közönség elkezd dobolni a térdén, dobpergést imitálva)

ADAMUS: Köszönöm. Egyből megcsináltátok. Tehát amit nem fogtok magatokkal vinni a felemelkedett Mesterléteitekbe, az az unalom.

LINDA: Hm! (valaki bekiabál, hogy „Igen!” és egy páran tapsolnak)

ADAMUS: Igen! Látjátok milyen könnyű ez?

A valóság az, hogy most félig-meddig unatkoztok. Ebben a köztes állapotban tartózkodtok. Megpróbáljátok felpozícionálni, megfűszerezni az életeket. Megpróbáltok rálelni a szenvedélyre, megpróbáltok visszatérni a régi szenvedélyetekhez – de azt felejtétek el! Mert az nem fog megtörténni!

Ebben az egész durva felébredési folyamatban a panaszlista első három helyén áll a szenvedély elvesztése. – Mégis mit kellene tennem? – és ezzel máris elkezditek kivetíteni a szürkeségeket a jövőbe, amit ne tegyetek, mert mindezt az emberi elmétekből teszitek. Olyan ez, mintha a régi vetítőgépeitekkel vetítenétek a falra. Pedig most már itt vannak a nagyfelbontású TV-k, szóval ne vetítsétek ki a szürkeségeket a testet öltött Mester Léteitekbe!

Már egy ideje elveszítettétek a szenvedélyeket, és ez egy nagyon fontos része volt ennek az egész energetikai átállási folyamatnak, ami a testet öltött Mester Léteitekbe visz titeket. Szinte már el kellett rejteni előlektek a régi emberi szenvedélyeket, mert folyamatosan megpróbáltatok ahhoz visszatérni, de nem ezért vagytok itt. A régi emberi szenvedély bármi lehetett – például az, hogy segíts a betegeknek és az időseknek. Vagy, hogy énekelj a helyi kórusban. Vagy, hogy létrehozz valamit, egy festményt, vagy valami mást, vagy akár csak az, hogy egyedül sétálj. De ez szertefoszlik. És ekkor belépsz a szürkeség, az unalom a nagyon nagy életunság időszakába, mivel sok régi dolgot elengedted, és annak a helyét még nem töltötte be a szín, az élet és az energia. Lényegében bele kellett mennetek az energia ürességbe, és akkor ebből csináltál egy energia szürkeséget, sőt egy kedvetlenséget is, még mielőtt belemennénk a következő lépésbe, ahol ott van a teljes szenvedély, de nem olyan, mint amit valaha emberként ismerhettél volna ezen a bolygón.

Az a szenvedély, ahova most tartunk teljesen más, annyira nagyon más, hogy még csak nem is akarok beszélni róla, mert akkor azt is emberivé akarnátok tenni. A szenvedély – jobb szavak hiányában – csak maga a létezés, és tessék, valaki már ásít is. (Adamus) Ásítok, mert annyira nagyon unatkozom ezen az előadáson Adamus! (nevetnek)

Ezt nem fogjátok magatokkal hozni, de persze majd meg fogtok ezzel próbálkozni, ahogy még azzal is, hogy belevetítsétek a szürkeségeket ebbe az egész testet öltött Mesterlétebe – és ez bizony nem fog ebbe belepasszolni.

Az ember szürke. A tömegetudat szürke. Ez valami ilyen – érezzük csak ebbe bele egy pillanatra! A tömegetudat az összes valaha gondolt emberi gondolat összessége. És ez szürke és életunt, és tényleg látni fogod, hogy ez mennyire nagyon szürke és élettelen, ha egyszer befejezed az integrációs folyamatot, mert számodra az élet teles-teli lesz – jobb szavak híján – színekkel, mélységgel, 3D-val, ami 100D-nek fog megfelelni. Teles-teli lesz ámulattal és bámulattal.

Testet öltött Mesterként nem fogsz unatkozni. Pont. Ez lehetetlen. Ez a két dolog soha, de soha nem működik együtt.

Időnként ez annyira nagyon fel fog villanyozni, hogy le akarod majd lassítani. Időnként annyira magával fog ragadni ez a szintizta szenvedély – még akkor is, ha az égvilágon semmi sem történik, de ott lesz ez a tiszta szenvedély, hogy azt fogod érezni, hogy fel fogsz robbanni. Azt érzed majd, hogy a fizikai tested és az elméd fel fog robbanni, mert annyira betölti ez a szenvedély.

A szuper és érdekes dolog pedig az, hogy sok energia előkészítést végeztünk az elmúlt években arra vonatkozóan, hogy a tested képes legyen ezt kezelni. Tehát nem fog felrobbanni. Néha mégis ezt fogod érezni, amikor olyan gazdagon ott lesz az energia, hogy úgy érzed magával ragad. De ahogy belemegyünk annak megértésébe, hogy mi az energia, és mi a teremtés, az el fog jönni hozzád. Ez most az emberi érzékkel el sem tudod képzelni. És az el fog jönni hozzád. És időközönként, mivel egyszerre vagy ember és Mester, az magával ragadja majd az embert, túl soknak fogja azt érezni. De amiatt a munka miatt, amit egészen eddig végeztünk, az nem fogja maga alá temetni az elmét. Az lehet, hogy egy kicsit ki fogja azt kapcsolni, de nem fogja maga alá temetni se az elmét, se a testet.

Most éppen az történik, hogy ebből a szürkeségből, a szenvedély hiányából és az unalomból – a sok-sok unalomból, mert a Shaumbra rettenetesen unatkozik – tehát ebből a kopár, életunt, kedvetlen élettől eltávolodsz, aminek az az oka, hogy egyben a tömegettudattól is eltávolodsz. És fel fogod ismerni, ami eleinte szomorúsággal fog eltölteni, hogy a tömegettudat mennyire nagyon sivár és élettelen. És meg fogod látni, ahogy megfigyeled majd az életet, a tömegettudatot és az embereket, hogy nem is érted, hogy tudtad egyáltalán túlélni ezt a rettenetes szürkeséget, egyhangúságot, ezt a teljes sivárságot. És aztán ma szemügyre veszed magad, és eltűnődsz azon, hogy lehettél te is ennyire szürke és sivár – úgy értem, hogy vehetted ezt annyira komolyan, ami aztán életunttá, kedvetlenné tett téged is (nevetések), és hogy miért hordtál olyan szűk és szoros alsóneműt. (nevetgélések) Ami tényleg sivárrá teszi az embert, továbbá keringési problémákat is okoz. Hogy lehettél annyira átkozottul komoly, meg aztán filozofálni kezdtél, és teles-teli lettél makyoval, majd végül megfeneklettél, megrekedtél. Ez csak a szürkeség, a sivárság. És aztán meg sivár, szürke dolgokat teszel, mint például azt, hogy egész nap csak ücsörögsz. (Adamus elkezdti utánozni az unalmat) Hol van az energia? Adamus azt mondta, hogy az energia eljön. (nevetés)

Nézd ezt így: - Ha te lennél az energia, te szeretnél magaddal lenni? (még nagyobb nevetés) Istenem! És ahelyett, hogy tényleg, igazán megnyitnád magad és virágba borulnál és teles-teli lennél színekkel, ehelyett megengedted magadnak, hogy tényleg nagyon szürke legyél. És amikor már tényleg nagyon szürke vagy, olyankor mit szoktál tenni? Na mit?

LINDA: Milyen színű ruha is van rajtad? (A zakója szürke)

ADAMUS: Fekete! (valaki bekiabál, hogy „Szürke!”) Ó! Ó! Ó! (nevetés) Gyorsan bújj a fa mögé! Ó, ne! Legyél színes! (még több nevetés)

Fel fogjátok ismerni, mennyire elszürkültetek az életetekben, és azt mondjátok majd, hogy „Én ezt nem akarom magammal vinni a megtestesült megvilágosodásomba!” De emiatt nem kell aggódnodok,

mert ez nem lesz ott veletek.

Testet öltött Mesterként tényleg nagyon érzékenyek lesztek, és rendkívüli módon tudatában lesztek a dolgoknak, és néha ez eléggé zavarni fog titeket, hogy egy ennyire szürke és lapos, élettelen világban éltek. És akkor mit fogtok tenni? Megálltok majd, vesztek egy mély lélegzetet, hogy „Létezem!” és egyszerűen csak teremteni fogtok. Egy szürke vászon tetejére fogtok festeni, de az a szürke vászon nem a tiéd. Az az élet. Az élet.

Tehát amit nem fogtok magatokkal vinni – az az unalom, a szürkeség, a sivárság. És azok közületek, akik most bele vagytok ragadva ebbe a szürke, sivár ciklusba, egy szürke, élettelen, sivár körbe, ami még csak nem is szórakoztató. Sőt, lényegében ez még csak nem is egy kör. Még ennyire sem vagytok jók. Mert ez a kör soha nem zárul be, soha nem ér véget. (nevetések) Mert egyre csak vándoroltok, barangoltok. Csak körbe-körbe vándoroltok egy olyan körben, aminek soha nincs vége, ami soha nem zárul be. Na ez a szürkeség, az élettelenység, a kopárság.

Tehát azoknak mondom, aki most bele vagytok ragadva ebbe a szürkeségbe, ebbe a sivárságba, engedjétek ezt ki a hátsó feleteken...

LINDA: Ó! (egy páran nevetnek)

ADAMUS: ...és vegyetek egy jó mély lélegzetet, mert máris kezdődik a móka! Ennek így kell lennie. Olyan nem létezik, hogy élettelen, szürke testet öltött ember, vagy sivár, szürke Felemelkedett Mester. Vannak olyan Felemelkedett Mesterek, akik egy kicsivel szórakoztatóbbak a többiekénél, (nevetés, ahogy Adamus büszkén kihúzza magát), de olyan nincs...

SART: Tudsz olyat mondani, akit mi is ismerhetünk?

ADAMUS: Aki szürke, lapos és sivár...ja igen, „Aki ismerhetek?” kérdezi Sart. – Hát Kuthumi. Kuthumi.

Akkor erre most vegyünk egy jó mély lélegzetet! Lépünk túl ezen a szürkeségen és ezen a nagy komolyságon!

Tudjátok ennek az egész spirituális utazásnak semmi köze sincs ahhoz, hogy annyira komolyan vedd magad! Sőt, csak ahhoz van köze, hogy kicsit örült legyél, hogy bátor és merész legyél, de a komolysághoz nincs köze. Tehát vegyétek le magatokról a szűk és szoros alsóneműtöket! Ez itt most a póló felirat ideje! (nevetések) Ha pusztán csak egy Saint-Germain előadást adtam volna itt elő, annak nem lenne ugyanez a hatása.

LINDA: Nem. Nem. Ez egészen biztos.

ADAMUS: Igen. Akkor térjünk rá a következő témára. És vegyünk erre egy jó mély lélegzetet! A következő témával elkezdünk behozni egy kis színt az életünkbe! Linda, segítenél a nadrággal? (nevetés)

LINDA: Igen. Igen. Köszí.

ADAMUS: A következő téma szórakoztató, és nem száraz és unalmas. (szünet, amíg Linda megigazítja a adóvevő elemtartóját.)

LINDA: Tönkretetted. (suttogja) Oké, csak egy pillanat.

ADAMUS: Lényegében ez nagyon is szórakoztató. (nevetgélések) Cauldre most azt szeretné, hogy „Jaj, légyszi csináld már meg gyorsan!” – Én pedig közben remekül szórakozom.

LINDA: Lazítsd meg az alsóneműdet! (nevetések)

ADAMUS: Végeztél? Fejezd ezt be!

LINDA: Nem. Beakadt! De most már készen vagyok.

ADAMUS: Jó. Köszönöm. Következő téma. Akkor beszéljünk most...

LINDA: (megigazítja Geoff ruháját) Én csak segíteni próbálok! (nevetés)

Az energia és az élet

ADAMUS: Akkor beszéljünk most egy kicsit az energiáról és az életről. Talán erre még soha nem is gondoltatok, de óriási különbség van ám az energia és az élet között. Ha elkezdesz erről beszélni, a legtöbb ember, beleértve ebbe a legtöbb Shaumbrát is, mind azt gondolnák, hogy az élet megegyezik az energiával, de ez nem így van. Ez egyáltalán nem így van.

Az energia még csak nem is életerő energia. Sok ember beszél az „életerő energiáról”. Pedig ilyen dolog nem is létezik. Nem létezik semmiféle prána, ami mindenhol áramlik. Csak az az energia létezik, ami pontosan itt ücsörög aktiválatlanul, semmit sem téve, és egyáltalán nem intelligens, nincs elvárása, és nem mozgat meg téged. Te mozgatod azt.

Az emberek úgy gondolnak az energiára, mint ami ott van a levegőben. Nem, az oxigén. Az nem energia. Létezik ez a félreértés, hogy az energia maga az élet, de ez nem így van. És ekkor lesznek unalmasak a dolgok, amikor azt hiszed, hogy az energia maga az élet, és ekkor van az, hogy a dolgok elkezdik uralni, kontrollálni az életedet, mert az energiára támaszkodsz. Függsz az energiától.

Az energia teljesen más, mint maga az élet. Az emberek például azt hiszik, hogy az élet az, amikor van pénz. Nem, az energia. Az pusztán csak energia. Vagy például azt hiszik, hogy a zene maga az élet. Nem. A zene pusztán csak energia. Kérhetnék egy kis zenét? A legelső dalt arról a lemezről, ami adás előtt ment. Ezt most Cauldre mondja nekem. Akkor most hallgassuk ezt kicsit, hogy megértsétek ezt a példát.

(megszólal a zene)

Ez a zene, amit éppen most hallotok, pusztán csak energia.

Tudjátok, mondtam már, hogy az energia csak egy kommunikáció. Egy kommunikáció. Ennyi az egész, nem több – legyen szó akár arról, hogy zeneként, vagy fényként, vagy pénzként kommunikál. Ez az egész mindössze kommunikáció. És ezzel az energiával, ami pusztán csak kommunikáció, semmi sem történik egészen addig, amíg nem vagy Jelen, amíg nincs jelen a tudat. Ami maga az Élet. Addig semmi sem történik.

Amikor a tudat találkozik az energiával, amikor a tudat megengedő, amikor jelenlévő – Itt Vagyok – akkor hirtelen az energiák is megmozdulnak és életre kelnek. Köszönjük a zenét. Ez energia volt. De ez nem maga az Élet.

(a zene véget ér)

Az emberek összekeverik az életet a sok energiával. Pedig az nem az. Az nem az. Az energia csak energia. És ez egy rendkívül egyszerű, ugyanakkor viszont nagy fontossággal bíró dolog a Mester Létedben, hogy felismerd azt, hogy az energia itt van. Ami nem valami csoport energia. Nem prána.

Tudjátok értem én, hogy mit értenek a prána alatt – az életenergia alatt – de ez azt hiteti el az emberrel, hogy létezik odakint valami, amit akarnak vagy amire szükségük van, és amit megpróbálnak megszerezni, mert azt hiszik, hogy ettől lesznek boldogabbak, jobbak vagy akár egészségesebbek. De nincs ilyen. Én már mindenhol kerestem. Mindenhol utánanéztem. Végig kérdeztem az egész univerzumot, hogy „Láttátok a pránát? Láttátok a pránát?” – Természetesen elmentem a New Age-s ashramba is, ahol azt a választ kaptam, hogy „Hát persze. Mindent áthat a prána.” (mondja mindezt indiai akcentussal) De nem is létezik. Tényleg nem.

LINDA: Csináld újra! Mondd még egyszer! (nevetések)

ADAMUS: Soha többet! (még nagyobb nevetés) Soha többet!

Az energia mindenhol ott van, és ez a sajátod. Nem a másiké, hanem csak a tiéd. Ezt rendkívül fontos megértenetek. Ez a te energiád. És ez nem odakint található. Nem a levegőben van. Nem egy másik galaxisból érkezik. Hanem pontosan itt van. És nem azért van, hogy megoszd ezt valaki mással. Soha, de soha ne tegyél ilyet! Soha ne oszd meg az energiádat! Ez egy újabb póló felirat! Lassan tényleg bérbe kellene venni a szomszédos helyiséget. Soha ne oszd meg az energiádat, és tudom, hogy ez borzalmasan hangzik, mert az emberek megállás nélkül átadják másoknak az energiájukat. De te miért is tennél ilyet? És egyébként sem tudod ezt megtenni. Nem tudod másnak odaadni az energiádat. Inspirálni tudod a másikat arra, hogy használja a saját energiáját egyszerűen csak azáltal, hogy jelen vagy – a ragyogásoddal, a potenciáloddal – de soha nem tudod valaki másnak odaadni a saját energiádat. És te sem tudod soha elvenni a másikét. Persze úgy tehetsz, mintha ezt meg tudnád tenni, de ez már egy teljesen másik történet.

Az energia mindenhol ott van, és a sajátod. Rád vár. Egyszerűen csak várakozik. Csak várakozik elvárás nélkül, intelligencia nélkül. A szolgálatodra vár.

Amikor jelen vagy, amikor azt mondod, hogy „A saját életem leszek, benne leszek az életemben,

az életem teremtője leszek!” – Amikor ennyire elkötelezed magad, és ilyen hatalmas a szenvedélyed arra, hogy itt legyél, akkor hirtelen az energiád életre kel. És megteremti a...nem, ezt visszavonom. Az energia most már téged szolgál, és segíteni a fogja életed azon teremtéseit, amikről álmodsz és amiket választasz. Pont.

Soha többé ne keverd össze az energiát az élettel. Az élet akkor történik, amikor jelen vagy, amikor többé már nem a szürkeségben, a sivárságban vagy, amikor befejezted a sivatagban való végtelen vándorlást, ahol az élet értelmét keresed. Amikor többé már nem unatkozol, nem vagy unalmas, amikor azt választod, hogy benne legyél a teremtésedben. És bár ez elég egyértelműen hangzik, hogy azt válaszd, hogy benne legyél a teremtésedben – a legtöbb ember mégsem ezt teszi. 1.) Azért, mert nem ismerik el azt, hogy „Ez az én teremtésem.” 2.) Nem értik az energiát. Még mindig ők dolgoznak az energiáért, ahelyett, hogy hagynák, hogy az dolgozzon nekik. És a legtöbb ember nincs teljesen jelen, ami alatt azt értem, hogy nem tudatos. „Vagyok, Aki Vagyok. Itt vagyok, mert ezt választottam!” Bumm! Az energiák ekkor megváltoznak. A te energiáid változnak meg. Azonnal szolgálni kezdenek, és segítenek megteremteni a tapasztalást a teremtéseden belül. Ez ilyen egyszerű.

Akkor most vegyünk erre egy jó mély lélegzetet! Ez ennyire egyszerű! Igen.

Az energia nem azonos az élettel. Az energia támogatja az élet tapasztalást. Ismételten szólva, ez egy nagyon egyszerű dolog, és páran azt mondjátok, hogy „Hát igen! Ez elég egyértelmű! De most már meg is élnéd ezt? Megélnéd?” Ami azt jelenti, hogy gyere ki abból a szürke sivárságból, és térj vissza a valódi szenvedélyhez! Nem a régi emberi szenvedélyhez, hanem a valódi szenvedélyhez, hogy „Teremtek, tapasztalok.” Ennyi az egész. „Én teremtem meg a teremtéseimet, és ezt megtehetem, miközben a tömegetudatban vagyok. Ezek az én teremtéseim, és megtapasztalhatom azokat.”

És többé nem gondolkozol azon, hogy „Hogy lehet az, hogy soha semmi nem alakul jól?” befejezed azt, hogy „Bőségben akarok élni, de ez mégsem történik meg.” Ez azért van, mert még mindig az élettel azonosítod az energiát, a kettőt egy és ugyanannak látod. Még mindig azt hiszitek, hogy az energia és az élet egy és ugyanaz. De ez nem így van. Te Vagy az Élet. Engedd meg, hogy az energia most már támogassa a teremtéseidet! Rendben?

Vegyél erre egy jó mély lélegzetet! Jó mély lélegzetet!

Érzek pár kérdést erre vonatkozóan, de nem fogom őket megválaszolni. Azért nem, mert nem akarom, hogy ez az egész mentálissá váljon. Ez nagyon egyszerű. Az energia nem azonos az Élettel. Ez két teljesen különböző dolog. Az élet akkor történik, amikor a tudat jelen van, és akkor az energia elkezd téged szolgálni, és akkor ott lesz neked az, amit most már Életnek hívsz. Az életnek nem kell fizikai testben tartózkodnia.

Egyébként a fizikai tested nem az élet. Azt mondod erre „Dehogynem, hiszen életben vagyok, élek.” De a fizikai tested akkor sem az élet, hanem energia. Ennyi az egész. Energia egy test formájában.

Aztán meg azt gondolod, hogy „Jól van, ezek a gondolataim – amik keresztüljönnek az elmémen, ez

az élet.” Nem, az csak energia. Az elméd nem más, csak egy energia inkubátor, ami gondolatokat hoz létre. Folyamatosan ontja magából a gondolatokat, de ez nem az élet.

Amikor a gondolataidban vagy, az nem az élet. Amikor a gondolataidban vagy, akkor csak hánykolódsz, sodródsz az energiában. (kis szünetet tart) Értitek? (csend) Mindenki azzal a „most mi a fasz van?” tekintettel mered maga elé. (nevetések) Mit mondott?

Azt mondtam, hogy élvezd az életet, oké? Ne legyél már olyan szürke, semmit mondó és sivár! Oké, ki fogom választani ezeket a szürke embereket a közönség soraiból. Igen!

LINDA: Jaj, ne!

ADAMUS: Dehogynem, ezt fogom tenni. Nem ezen az ülésen, hanem a következőn!

LINDA: Ó! (a közönségnek is ugyanez a reakciója, néhányan pedig nevetnek)

ADAMUS: Ne öltözzetek szürkén, siváran, életuntan! (Adamus nevet) Ja, és ne nézzetek rám azzal az életunt, szürke, szomorkás tekintettel! Tudjátok milyen az?

LINDA: Milyen?

ADAMUS: Na gyere csak ide! Meg tudod mutatni! (Adamus nevet)

LINDA: Nem, mutasd meg te! (nevetés) Én nem vagyok szürke és unalmas!

ADAMUS: Ki akarja bemutatni a szürke és unalmas pillantást a színpadon? Ki az, aki ebben tényleg nagyon jó? Á! Á! Te pont nem vagy olyan! De attól még előadhatod!

TAD: Tudok úgy nézni.

ADAMUS: Igen, meg tudod csinálni. Oké. (Tad bemutatja ezt az szürke, életunt, szomorkás kifejezést)

Ó, hát ez elég jó volt! Azt szeretném kérdezni, hogy nem pont olyan volt, mint egy csomó ember, akit ismerünk? (nevetés) Mutasd be megint! (újra megteszi) Ha nem bánod, annyit mondanék, hogy egy ilyen szürke, sivár ember nem használ ennyi kifejezést. Oké. (megint megmutatja, Adamus nevet) Na ez sivár volt! Oké.

Most pedig legyél ennek az ellenkezője, legyél tudatos és jelenlévő, legyél benne az életben! (Tad ezt is megmutatja)

TAD: Itt vagyok.

SHAUMBRA 2: (nő) Mi volt ez? Mi vagy te?

TAD: Itt vagyok.

SHAUMBRA 2: Mi volt ez?

TAD: Itt vagyok.

LINDA: Mikor házasodtok össze? (nevetés)

ADAMUS: Jó elterelés! Jó elterelés! (Adamus nevet) Ó, és még mindig ezen mosolyogsz.

TAD: Igen! ADAMUS: Jól van.

TAD: Még nem házasodtunk össze, ezért...

ADAMUS: Ó! Oké. Akkor ti ketten össze fogtok... (még nagyobb nevetés) Hát lehet őt nem szeretni mindig? (a közönség tapsol) Jó. Köszönöm. Köszönöm. Valaki más, aki be szeretné mutatni ezt a szürkeséget?

SHAUMBRA 3: (nő) Linda nézz Adamusra csúnyán!

LINDA: Henrietta pont úgy néz.

HENRIETTA: Én?

ADAMUS: Szeretnéd bemutatni a szürkeséget, ezt a sivár élet unottságot? Mindenkinek meg kell ezt mutatni, mert vannak itt olyanok, akik nem beszélnek angolul, és nem értik ennek a szónak a jelentését. – Akkor a kedvükért tedd ezt meg, mutasd ezt meg nekik! (Henrietta nagyon jól bemutatja) Csak gondold vissza a gyerekkorodra! (nevetés, ahogy továbbra is nagyon jó alakítást nyújt a sivár, élettelen, kedvetlen érzés bemutatásában.) Ez nagyon jó! Ez nagyon jó volt! (a közönség tapsol) Igen, igen. És most már csak egy örült testet öltött Mester vagy! (Henrietta most nagyon élettélivé válik, amit nevetés követ) Na, az ilyen emberektől szoktátok távol tartani magatokat! (nevetés) Képzeljétek csak el, hogy Henrietta ezt most éppen egy élelmiszer áruház hús pultjánál csinálja, és... (Adamus nevet) Van még valaki, aki szeretné ezt a sivár, szürke viselkedést bemutatni az online nézőknek?

LINDA: Edit! (nevetgélések)

ADAMUS: Meg fog rád haragudni.

LINDA: Ó!

EDITH: Nem haragszom.

ADAMUS: Szeretnéd ezt a szürke sivárságot te is bemutatni?

EDITH: Nem. (nevetések)

ADAMUS: Edit! (a közönség elkezd kántálni, hogy „Edit! Edit! Edit!”) Edit, azt szeretnék, ha bemutatnád ezt nekünk. Kérnék egy kis fényt! (a közönség továbbra kántál, Edit pedig grimaszol) Ez az! Ez sivár és kedvetlen! Megcsinálta! (nagy nevetés – Edit feláll) Hadd segítsék asszonyom!

EDITH: Köszönöm, uram!

ADAMUS: Igen. Szeretnél leülni?

EDITH: Köszönöm nem.

ADAMUS: Akkor állva csinálod ezt a kedvetlen, sivár szürkeséget! Oké.

EDITH: Remélem.

ADAMUS: Sivár, szürke, unalmas. (Edit bemutatja) Ó! Csináld meg még egyszer! Hol a kamera? Ott a piros fény. Ez inkább egy kicsit ijedtnek tűnik.

EDITH: Sajnálom.

ADAMUS: Csak sivár szürke legyél. (Edit megteszi) Ez nagyon jó Edit! Nagyon jó! Igen, igen! Köszönöm! (páran tapsolnak) Most pedig legyél jelen, és legyél benne az életben, a saját életedben! „Az meg hogy néz ki?” (Edit grimaszol egyet) Edit, ez a sivár, szürke tekintet! (nevetés)

EDITH: Arra gondoltam, hogy inkább lennék gazdag, mint jóképű!

ADAMUS: Hát azért örülök, hogy a jó kinézetet választod. (Adamus nevet) De miért is ne lehetne mind a kettő?

EDITH: Mind a kettőt imádnám.

ADAMUS: Képes vagy egyszerűen csak – tudod, ma arról beszéltünk, hogy annak az oka, hogy előrébb járunk a tervezett haladásnál, a Megengedés. Folyamatosan a bőségről beszélsz. Képes lennél ezt egyszerűen csak megengedni?

EDITH: Természetesen.

ADAMUS: Akkor tedd meg!

EDITH: Oké.

ADAMUS: Oké, gyere vissza! Legközelebb 100 dollárt akarok! (nevetések) Nem, az bőséges. Csak...

LINDA: Visszament sivárba, szürkébe. (nevetés)

ADAMUS: Köszönöm Edit!

EDITH: Azt lefogadom. Köszönöm drágám!

ADAMUS: Köszönöm. Jó. Szerintem most már a nézőknek is van fogalmuk arról, hogy mit is jelent ez a sivárság.

Emlékeztek, hogy régebben volt a Karizma Sorozatunk? Akkoriban beszéltünk erről, hogy a Karizma az, amikor egyszerűen jelen vagy, amikor tudatos vagy, amikor benne vagy a teremtésedben. Ez az Élet! Ez az Élet! És akkor az energia – huss – bejön és véget vetünk a bőségről való összes beszélgetésnek. Már alig várom azt a napot –az az ünneplés napja lesz.

EDITH: Igen.

ADAMUS: Tortát és pezsgőt veszek mindenkinek, ha egyszer eljutunk oda, hogy véget vetünk a bőségről való beszélgetésnek! Mert egy páran még mindig függő viszonyban vagytok ezzel! Imádjátok ezt. Még mindig szeretitek a bőség hiányával bántani magatokat. Ebbe most nem megyek bele, de vegyünk egy mély lélegzetet! Véget fogunk vetni ezeknek a beszélgetéseknek, és igazi testet öltött Mesterekként fogunk élni! Következő dolog.

Vegyünk egy mély lélegzetet, és ismételten váltsunk sebességet! Nagy sebességet! Vegyünk egy jó mély lélegzetet! Elérkezett a merabh ideje!

LINDA: Á!

ADAMUS: Most már akkor mindannyian elaludhattok! „Jaj, ma annyira kedvetlennek érzem magam!” (nevetések) De most tényleg! A tanfolyamokon ki fogom hívni a szürke és sötét emberek! Ennek már nincs helye az összejöveteleinken! Nincs már ennek helye!

KERRI: Ámen! (nevetés)

ADAMUS: Egy Ámen-t hallottam a közönségből. Ámen! (a közönség tapsol) Sokkal szórakoztatóbb az, amikor ott a szenvedély a teremtéseden belül. Mert az sok energiát vonz magához! És így sokkal szórakoztatóbb élvezni az életet! Ne fogd már vissza magad! Tehát fel fogom szólítani, ki fogom hívni a szürke, lapos embereket! Lindával fogok ezen együtt dolgozni! És csinálunk egy szürke, sötét díjat! (nevetgélések) Csak egy kis szürke matrica lesz! (még több nevetés)

LINDA: Ó, azt meg tudom csinálni!

ADAMUS: Szerezz be egy szürke matricát! Mert ennek itt többé már nincs helye! Ennek már nincs helye – és tudjátok, kivétel nélkül mindannyiótokban ott van ez a dolog, hogy „Végig kell járnom ezt a hosszadalmas és szenvedéssel teli utat a Szent Grál keresése után.” – Tudjátok, ha csak megállnátok, akkor látnátok, hogy a Szent Grál egész végig pontosan itt üldögélt az orrotok előtt. Ti pedig belefogtatok ebbe a sötét keresésbe, és remélem erről majd vicces könyveket fogtok írni, azon viccelődve, hogy mennyire szürkék, laposok és unalmasok voltatok ezalatt az egész istenverte komoly keresés során, amikor valami olyat kerestetek, ami egész végig pontosan itt volt. Azon csodálkozom, hogy nem botlottatok meg benne a keresésetek közben.

Vegyetek egy jó mély lélegzetet és legyetek a Megengedésben! „Vagyok, Aki Vagyok. A fenébe is, teremtő vagyok, és jól érzem magam a teremteseimben.”

Eleget beszéltünk, elérkezett a merabh ideje. A zene készen áll. Vegyünk akkor egy jó mély lélegzetet ahogy átmegyünk... á, a zenébe! (nevetések)

(megszólal a zene)

Soha nem tudhatod. Soha nem tudhatod. Akkor most jöhet a Kool-Aid. *(mérgezett ital – a híres szekta így vetett véget az életének – Jim Jones volt a „Népek Temploma szekta vezetője, aki öngyilkosságot kért a híveitől – kényszerítette őket a mérgezett italok – Kool-Aid megivására, amibe ciánt tettek. Több, mint 900-an vetettek így véget az életüknek – a ford. megj.)* (A közönség reakciója, hogy „Ó!”) Ó! Ó! (Adamus nevet) ez aztán nem unalmas, ugye?! Minden, csak nem unalmas!

Merabh

Vegyünk egy mély lélegzetet, és most arra kérlek benneteket, hogy vegyetek észre valamit, ami a mai elterelések alatt történt! Volt benne némi jó információ, de közben valami más is történt.

Vegyünk egy jó mély lélegzetet! Akkor csak legyünk most egy pillanatra benne a Megengedésben, miközben szól a zene.

Vegyünk egy jó mély lélegzetet! Ma sokat nevettünk! Sokat és jókat nevettünk!

A spirituális összejöveleteknek csak és kizárólag a nevetésekről kellene szólniuk! Úgy értem azért lehet bennük egy kevés kis komolyság, de a többi a nevetésről kellene, hogy szóljon! A vicces dolog pedig az, hogy testet öltött Mesterként nagyon sokat fogtok majd azon nevetni, hogy mennyire unalmasak, sótlanok és szürkék voltatok. (Adamus nevet) Tényleg így lesz. „Miért vettem magamra azt a komolyságot, azt a túlzottan szentségeskedő dolgot?” – Hát azért, mert a tömegetudat azt mondta, hogy ezt kell tenned.

Tudjátok én imádom Kuthumit! Tökéletes példája annak, hogy tényleg a létező legsivárabb és legsótlanabb ember volt, aki valaha ezen a Földön élt. Tényleg – Ó! annyira nagyon komoly volt, és minden csak a szabályokról szólt az életében, továbbá arról, hogy boldoggá tegye a szüleit. Az egyik legsivárabb dolog az, amikor megpróbálsz boldoggá tenni a szüleidet. A következő pedig az, amikor megpróbálsz boldoggá tenni a gyerekeidet. Hát igen! Mindannyian, akik most online néztek vagy hallgattok minket egy nagy, „Hát igen!” jött ki belőletek. (Adamus nevet)

Kuthumi elképesztően szürke és unalmas, sivár volt. Úgy értem képes lett volna egy teljes bár kiüríteni csak azzal, ha besétál oda, de ugye ilyet soha nem tett, mert túlságosan sótlan volt ahhoz, hogy egy bárba egyáltalán betegye a lábát. (nevetgélések) De ha megtette volna, az egész bár kiürült volna, mert ezt mindenki érzékelte volna rajta. Tudjátok, mindenféle kérdéseket kezdett volna feltenni, hogy „Mi van ebben az italban? És abban? És ez milyen hatással lesz rám? És ez egyáltalán

legális?” És...fárasztó, sivár kérdések. Csak idd már meg azt a nyavalyás italodat Kuthumi! Csak idd meg! (nevetés)

De hát ti is sokan nem pont ilyenek voltatok a spirituális utazások alatt? „Mit is kellene tennem? Milyen lesz ez az egész? Mi fog most történni? Jól csinálom? Hol az útmutató könyv, ami megmondja, hogy mit kell tennem?” – *Csak tedd már meg!!!* (még több nevetés)

Kuthumi nagyon unalmas és sivár volt...

A KÖZÖNSÉG: Mennyire volt az? (még több nevetés)

ADAMUS: Annyira nagyon, hogy képes volt – és ez egy igaz történet – bemenni egy bordélyházba, ahol mindenkit elaltatott. Mindenki egyszerűen csak elaludt. Mert hát ugye ilyeneket kezdett kérdezgetni, hogy „Van valamilyen betegséged? És van, tudod...” „Mit ettél ma reggelire?” – Csak tedd meg Kuthumi! Tedd már meg!

Vegyünk akkor egy jó mély lélegzetet!

Aztán persze túllépett ezen az egész szürkeségén, és akkor Fénnyé vált. Valódi Fénnyé vált, és tele lett örömmel, és soha többet nem volt újra komoly, mindig a pillanatban volt, mindig örömben élt, soha nem ragadt bele az elméjébe, soha nem oktatott vagy tanított, soha többé nem unatkozott. Ha valaki feltett neki egy komoly kérdést – mindig viccel válaszolt, mert tudta, hogy mi is történik valójában. Ha valaki odament hozzá és azt kérdezte tőle, hogy „Mester, hol található a megvilágosodáshoz vezető út?” – Akkor erre egy viccel válaszolt, aminek semmi köze sem volt a kérdéshez. Ez aztán eléggé elterelte a kérdezőket ahhoz, hogy ne legyenek már annyira komolyak. Ilyen út nem létezik. Nem létezik a megvilágosodáshoz vezető út. Ez az egész csakis a Megengedésről szól. Ennyi az egész.

Én szándékosan tereltek el benneteket.

~ *Az ember elvesztése*

Egy vicces dolog történt most ezzel a sok eltereléssel, történettel meg minden mással. Valószínűleg mostanában már eltűnődtél ezen, úgy az elmúlt 10 napban, hogy „Mi történik velem? Lepakcsolódva érzem magam, mintha nem lennék együtt.”

Hát az történik itt drága Mester, hogy elveszíted az embert. Tudod, az a mondhatni szürke, sivár, lapos ember most eltávozik tőled. Vagy jobban mondva tudjátok milyen ez, amikor egy kígyó levedli a bőrért, kifejezetten abban az esetben, ha a kígyó azt hitte, hogy a bőre volt az ő személyisége, mert csak ezt volt képes látni és érezni, ahogy ott csúszott az úton, és aztán meg elkezd levedleni a bőrért.

Van egy nagy részed, ami most leválasztásra kerül rólad. Nem arról van szó, hogy ezt a részedet elveszíted, csak arról, hogy egy nagy réteg most leválik rólad annak érdekében, hogy a Mester

előjöhessen.

Az ember most egy időre lekapcsolódik rólad. Végül majd integrálódik, de először kihelyezésre kerül az éjszakai álmok birodalmába.

Az emberi rész sivár, sótlan, színtelen, élettelen volt, soha nem volt teremtő, és függő viszonyban volt az energiáktól. És pont az a dolog, amivel a legjobban azonosultál sok-sok értelemben és módon, most rétegenként leválasztásra kerül rólad, mint a fáról a kérge, mint ahogy a kigyó levedli a bőrért. Bizonyos napokon ezt úgy fogod érezni, mintha lehúznák, letépnék rólad. Máskor pedig olyan érzés lesz, mintha csak magától leesne. Ez egy nagyon érdekes, de néha kellemetlen szituáció.

Az emberi személyiség annyira nagyon megmerevedett, annyira szorossá vált, és most leválik rólad. Ki fog menni az álom birodalmaiba, és ezért is van az, hogy sok álmotok annyira intenzív. Az az ember a saját maga aspektusává válik, és ez az aspektus most leválasztásra kerül rólad, a tudatodról.

És ez az aspektus be fog menni az álmaid birodalmaiba, és végezetül ott fog eljutni a bölcsességhez. Most ott játszadozik azokban a birodalmakban, ugyanúgy még mindig megoldásokat próbál találni arra a sok dologra, ami vele történt. Az az emberi aspektus most a saját életében van. Visszamegy majd, és a múltból meglátogat embereket, meglátogatja a régi tapasztalásait. Te ezt fel fogod ismerni az éjszakai álmaidban, és azon tűnődsz majd, hogy „Mi történik? Miért vannak itt a frusztráció, beteljesületlenség érzések? Miért vannak itt ezek az érzések, ami olyan, mintha az ember szinte visszafelé haladna?” – Mikor olyan jó munkát végeztél az elengedéssel.

Egy nagy összehangolásért megy oda. Az az emberi aspektus kimegy a birodalmakba, nem csak az álmok birodalmába, hanem más birodalmakba is, ahol egyedül van, mindentől elszigetelve.

És ott fog sírdogálni. És ott fog lázadozni. Keresztül fog menni azokon a kísérletein, hogy megoldja a saját problémáit. „Egyáltalán minek is jött ide a Földre? Miért vett fel magára olyan sok haragot, gyűlöletet és fájdalmat?” – Ott fog szembenézni magával, és ez rettenetesen nehéz lesz neki. De ez nem lesz rád, az élő Mesterre olyan nagy hatással. Érezni fogod, hogy odakint ez történik. Érezni fogod, de ez nem fog beleavatkozni az életedbe.

Jelenleg, ahol most tartunk, az egy csodálatos helye a valódi teremtői mivoltodnak, és most azt történik, hogy az emberi aspektusod leválasztásra, lekapcsolásra kerül rólad. Szinte olyan vagy most...tudjátok, élnek a bolygón teknősök, és most azt érzed, mintha a teknős páncélja leválna róla, és valahova máshova elvitelre kerülne, hogy ne tudjon közbeavatkozni, bezavarni. És igen, ezt érezni fogod, de ez nem fog közvetlenül beavatkozni az életedbe.

Végezetül az egész majd integrálódni fog. Végül majd bölcs emberként fog visszatérni, beteljesedett emberként. Vissza fog térni és csatlakozni fog a Mesterhez, az Én Vagyok-hoz. Visszatér majd és csatlakozik hozzád az életedben.

Ezt nem szabad könnyedén venni. Vagyis ez egy óriási lépés. És ha mostanában azon tűnődtél, hogy miért vannak ott azok a különös, fura érzések? – Akkor tudd, hogy azért, mert az az emberi aspektus

most eltávozik.

Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet! És egyszerűen engedjük ezt meg!

Ez az egész nem lett volna lehetséges a Megengedés nélkül, a bölcsesség nélkül, a Mester nélkül, az energia megértése nélkül.

Ezek nélkül a dolgok nélkül az az emberi aspektus továbbra is csak kapaszkodna, csimpaszkodna. Csak még mélyebbre merülne. Még keményebb páncélt építene magának. De most akkor vegyél egy mély lélegzetet Mester és ember, és engedd meg, hogy az elmeheessen oda, ahova kegyelemben el kell mennie.

Az emberi én tele volt érzelmekkel. Az érzelmek tengerében élt. Függett a drámától és az érzelmektől. De ennek már nincs ott helye, ahova a Mester tart. Az egy hamis valóság. Azok hamis energia dinamikák – az érzelmek, a dráma, és az összes többi.

Amikor valaki nem érti a különbséget az energia és az élet között, akkor hajlamosak nagyon függővé válni a drámától. Ez azoknak a kevés dolgoknak az egyike, amivel egy kis energiát hoz be az életébe. De a Mester életében ennek már nincs helye. A Mester a Mester energiájával foglalkozik, ami tiszta energia.

A Mester tudatosságot és teremtést hoz. Az energia ezt követően bejön a tapasztalás, az öröm és az egyszerűség lehetővé tételére.

Az emberi aspektus rétege eltávozik.

És rá fog hangolódni a bölcsességre. És mindezt nevetéssel fogja megtenni. Felmerülhet a kérdés: - És végül az emberi aspektus meg fogja találni a megoldást?

Itt most nem ez a lényeg. Ez nem bárminek is a megoldásáról szól. Hanem az elfogadásáról. És a kettő között óriási a különbség. A megoldás azt jelenti, hogy minden összeáll egy boldog végkifejlet céljából. De ez nem erről szól.

Hanem az elfogadásról, ahol az ember végül csak annyit mond, hogy „Itt voltam a tapasztalásban.” Ennyi. Nincs szükség a megoldásra.

És ti – hogyan is hívjalak most már titeket – Embernek? Mesternek? – Nem is tudom, de nagyon nyersnek vagy tapasztalatlanoknak fogjátok érezni magatokat, ahogy ez a régi emberi réteg eltávolításra kerül. Mondhatni magától lehullik, de néha le is kell tépni, le is kell rántani. De mialatt ez történik, nagyon érzékenynek fogjátok érezni magatokat, mondhatni védtelennek. De, ami valójában történik az az, hogy kifejlesztetek egy magasabb szintű tudatosságot.

Tudjátok, ahogy az ember egyre jobban megkérgesedett, tényleg nagyon lecsökkent a tudatossága. És ahogy az az emberi aspektus eltávozik most egy időre, nagyon, de nagyon érzékeny leszel a dolgokra vonatkozóan. És ez jó, mert most úgy fogod megérteni az energiát, ahogy korábban még soha. Érezni

fogod az energiát, mert fel fogod ismerni az élet és az energia között fennálló különbséget.

De ezzel együtt kiszolgáltatottnak, sebezhetőnek is fogod magad érezni. Nagyon védtelennek. És amikor ez történik, akkor csak emlékezz valami nagyon egyszerűre. Az energia a te szolgálatodra van itt.

Amikor védtelennek, sebezhetőnek, kiszolgáltatottnak érzed magad, mintha valami megtámadna téged, tudod, pszichikus energia vagy akár egy kutya, emlékezz arra, hogy ez az egész energia, ami a te szolgálatodra van itt.

Azt hiszed talán, hogy nagy bátorságra van szükséged ahhoz, hogy megengedd magadnak, hogy ennyire sebezhetőnek, kiszolgáltatottnak, nyitottnak, védtelennek érzed magad. De nagyon hamar elkezded megtanulni, látni, ahogy bejön az energia. Ahogy egyre jobban közelít hozzád – az persze mindig ott van, de ahogy tényleg nagyon közel jön a tudatosságodhoz – legyen szó akár rossz energiáról – az nagyon gyorsan átalakul. Nem létezik olyan, hogy jó vagy rossz energia, mindössze energia létezik.

Tegyük fel, hogy ebben a nagyon sebezhető, kiszolgáltatott, védtelen állapotban vagy, ahol az emberi aspektus burka vagy páncélja eltávozott, és érzed, ahogy egy pszichikus, rossz energia érkezik feléd. Ez az, amikor veszel egy mély lélegzetet az „Én Vagyok-ba, a Létezem-be”. Az az energia lehet, hogy tényleg nagyon közel jön hozzád, mint egy támadó, fenyegető, csúnya, sötét energia. És akkor hirtelen, egyetlen pillanattal korábban, még mielőtt megragadna réged, átalakul, transzmutálódik.

Egy kicsit ijesztő, hogy annyira közel kerül hozzád, de akkor egyszerűen csak felismered, hogy az csak energia. És nem az élet. Nem az élet nehezíti meg a dolgot. Nem az élet tartogatja ezt a sorsot a számodra. Az csupán csak energia. És ekkor kezdődik a móka barátaim! Ekkor kezdődik a móka.

Miután lesz egy-két félelmetes tapasztalásod az energiával, amikor majd azt érzed, hogy az felborít téged, és darabokra fog tépni, te pedig tartod magad, nem hátrálsz meg, a szemed se rebben, és már olyan közel van, hogy azt hiszed, hogy felfal, akkor – bumm! – átalakul azzá az energiává, ami téged szolgál. Na ez az, ahol az egész mókává válik!

És most akkor mihez fogsz kezdeni azzal az energiával? Hát nem arra fogod használni, hogy szürke, sivár és lapos legyél. Nem fogsz ott álldogálni, nézegetni azt, és azt kérdezni, hogy vajon honnan jöhetett. Meg fogod azt testesíteni. Fizikailag, fizikailag azt az energiát meg fogod testesíteni. És akkor majd azt fogod érezni, hogy táncolni, énekelni, futni van kedved. Nagyon élettelinek és örömtelinek fogod magad érezni. Ezer színben pompáznak érzed majd magad. Nem a szürke ötven árnyalatának, (nevetések) hanem ezer színűnek érzed majd magad, egyszerre ezer színűnek érzed majd magad.

Vegyünk erre egy mély lélegzetet!

Az emberi aspektus most el fog távozni a többi birodalomba. Tudod, ez az összes régi dolgot jelenti.

(szünet)

Vegyél egy mély lélegzetet, és csak érezd ezt egy kicsit! Nahát! (szünet)

Akkor most kukucskáljunk egy kicsit, amíg itt vagyunk! Tehát az emberi aspektus szinte egy páncéllal vagy rétegekkel bír, amik most elkezdnek lejönni, lehullani. És ez milyen érzés? Milyen érzéssel jár ez most?

Ahogy az a régi páncél, az a régi aspektus leválik rólad, mi marad ott?

Vedd csak szemügyre! Engedd meg, hogy érezd, hogy mi az, ami ott marad?

(szünet)

Az, ami mindig is ott volt, csak el volt takarva.

(hosszabb szünet)

Mindaz, amivel azonosultál emberként, most mondhatni most egyetlen aspektussá áll össze, és mondhatni elmegy egy speciális kezelésre.

Időről-időre találkozol majd vele az álmaidban, ott lesz majd ennek az érzése. Időnként nagyon lekapcsolódottnak érzed majd magad, hogy „Hol van az a részem? Mi történt vele?” – Hát, majd vissza fog térni, de már teljesen máshogy.

Akkor most vegyünk erre egy jó mély lélegzetet! Vegyünk egy jó mély lélegzetet!

(szünet, ahogy a zene véget ér)

Egy igazán jó mély lélegzet! Ó!

Jó. Micsoda változások történtek ma! Hm.

Azzal fejezem ezt a napot be, amivel elkezdtem. Drága Shaumbra, sokkal előrébb tartunk a tervezettnél, és ez nem azt jelenti, hogy sietünk valahová – nos, ti siettetek (nevetések) – de rengeteg sok mindenben megy valaki keresztül, mire eljut a testet öltött Mesterlétig, és erről bizony nem áll a rendelkezésekre sok feljegyzés. Nem sok mindent tudtok erről olvasni, mert ti vagytok az első olyan csoport, akik ezt megcsináljátok. Ti fogjátok megírni azokat a könyveket. Ti hozzátok létre azokat az ösvényeket. Ez egy bámulatos tapasztalás és micsoda érdekes időkben éltek!

És akkor drága barátaim, nagy öröm volt ma számomra itt lenni veletek! Remélem azért egy kicsikét neveltetek! Remélem kaptatok egy kis információt, és tudom, hogy sok Megengedés történt. Ez az, ami elhozott minket ide.

És természetesen soha ne felejtsetek el, hogy minden jól van a teremtés egészében.

Köszönöm. (a közönség tapsol)

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Szerkesztő és magyar nyelvi lektor: Thomázy Tímea – timea.thomazy@centrodavida.com